

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 25.4.2022

výrok dne 12.1.2022

a je vykonatelné dnem

Číslo jednací: 7 C 15/2021-1096

PM výr. I, výjma pramenů parc. č. 46/5 v k. ú. Karcise u Borsni, obec Mnich. Hradiště, pram. parc. č. 5034/1 v k. ú. Kbel, obec Benátky n. Jizerou a pram. parc. č. 1484 v k. ú. Staré Benátky, obec Benátky n. Jizerou, navýšena dne 25.4.2022 ne sprotím s rozsudkem kř v Praze č.j. 19Co 31/2022-1162

V Mladé Boleslavi
dne 31-05-2022

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl samosoudkyní JUDr. Lucií Jelínkovou ve věci

žalobkyně: **Zuzana Novotná**, narozená 1. 5. 1952
bytem Plzeňská 77, 261 01 Příbram I
zastoupená advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116, 110 00 Praha

o nahrazení projevu vůle

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):

Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „SPÚ“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to

- pozemek parc. č. 5034/1, o výměře 405 315 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 979, o výměře 4 661 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,

- pozemek parc. č. 1484, o výměře 364 259 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1035, o výměře 3 902 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1036, o výměře 4 889 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1021, o výměře 4 680 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1073, o výměře 7 195 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1075, o výměře 8 271 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1081, o výměře 3 994 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1193, o výměře 11 635 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1260, o výměře 4 480 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1442, o výměře 7 425 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1494, o výměře 2 759 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 271, o výměře 19 083 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 88/1, o výměře 2 737 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Horní Bukovina, obec Horní Bukovina, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 46/5, o výměře 144 970 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Lhotice u Bosně, obec Mnichovo Hradiště, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav a

- pozemek parc. č. 527/38, o výměře 2 476 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Žerčice, obec Žerčice, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav.
- 1) Žalobkyně, Zuzana Novotná, r. č. 525501/220, trvale bytem Plzeňská 77, 261 01 Příbram I, je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě.
- 2) Žalobkyně má na základě Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999, ve znění oznámení o opravě písařské chyby č. j. PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999, č. j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999, č. j. PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000, č. j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. 3. 2001, č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004, č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18 ze dne 18. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016 a č. j. PÚ 292/91/20 ze dne 27. 4. 2016, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyně v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.
- 3) Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobkyni do vlastnictví tyto pozemky:
 - pozemek parc. č. 5034/1, o výměře 405 315 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
 - pozemek parc. č. 979, o výměře 4 661 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
 - pozemek parc. č. 1484, o výměře 364 259 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
 - pozemek parc. č. 1035, o výměře 3 902 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
 - pozemek parc. č. 1036, o výměře 4 889 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
 - pozemek parc. č. 1021, o výměře 4 680 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
 - pozemek parc. č. 1073, o výměře 7 195 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,

- pozemek parc. č. 1075, o výměře 8 271 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1081, o výměře 3 994 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1193, o výměře 11 635 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1260, o výměře 4 480 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1442, o výměře 7 425 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 1494/1, o výměře 2 417 m², v katastrálním území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP-1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021,
- pozemek par. č. 271/6, o výměře 641 m², v katastrálním území Bechov, obec Dolní Bousov, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021,
- pozemek par. č. 271/4, o výměře 18 233 m², v katastrálním území Bechov, obec Dolní Bousov, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021,
- pozemek parc. č. 88/1, o výměře 2 737 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Horní Bukovina, obec Horní Bukovina, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav,
- pozemek parc. č. 46/5, o výměře 144 970 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Lhotice u Bosně, obec Mnichovo Hradiště, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav a
- pozemek parc. č. 527/38, o výměře 2 476 m², zapsaný na LV č. 10002 pro katastrální území Žerčice, obec Žerčice, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav.

a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

- II. Nedílnou součástí tohoto rozsudku je geometrický plán č. 1516-76/2021, vyhotovený Zdeňkou Bičíšťovou a úředně ověřený oprávněným zeměměřičským Ing. Jaromírem Sachomským pod číslem 366/2021 a geometrický plán č. 346-76/2021, vyhotovený Zdeňkou Bičíšťovou a úředně ověřený oprávněným zeměměřičským Ing. Jaromírem Sachomským pod číslem 365/2021.
- III. Řízení se částečně zastavuje, co do pozemku par. č. 271/5, o výměře 209 m², katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021 a pozemku parc. č. 1494/2, o výměře 342 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vymezený

geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP – 1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované na náhradu nákladů řízení částku ve výši 464 267 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou (*čl. 2-12 spisu*) doručenou nadepsanému soudu dne 6. 1. 2021 a doplněnou podáními ze dne 24. 3. 2021 (*čl. 524-529 spisu*) a ze dne 30. 4. 2021 (*čl. 810-820 spisu*) ve spojení se závěrečným návrhem (*čl. 1070-1072, 1076 spisu*) domáhala, aby soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu náhradních pozemků ve vlastnictví státu uvedených ve výroku I. tohoto rozsudku. Žalobkyně uvedla, že je oprávněnou osobou k uplatňování restitučních nároků, neboť je jedinou dědičkou Věry Váchové, o jejíchž restitučních nárocích rozhodoval Pozemkový úřad. Vzhledem k tomu, že Věře Váchové nebyly vydány pozemky v restituci, má žalobkyně nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům. O vydání tzv. náhradních pozemků usilovala dlouhou dobu právní předchůdkyně žalobkyně a nyní i žalobkyně sama. Žalobkyně považovala argumenty žalované, že náhradní pozemky lze převést na oprávněné osoby pouze v rámci veřejné nabídky za překonané judikaturou Nejvyššího soudu České republiky a Ústavního soudu České republiky.
2. Žalobkyně má za to, že splnila předpoklady pro vydání náhradních pozemků na základě žaloby mimo pořadí zákona. Podle žalobkyně naplňuje jednání žalované znak svévole již tím, že není ochotna vyhovět opakované žádosti právní předchůdkyně žalobkyně i žalobkyně samotné na přecenění pozemků. Žalobkyně se domnívala, že odňaté pozemky měly být oceněny jako stavební, když byly v regulačním plánu z roku 1938 určeny k zastavění, a na základě tohoto plánu probíhal proces výstavby i v období po odejmutí pozemků. K pozemku PK 752 uvedla, že již v době jeho vyvlastnění bylo k tomuto pozemku vydáno i územní rozhodnutí určující tento pozemek k zastavění, a jeho stavební charakter byl opakovaně potvrzen Nejvyšším soudem. Severní regulační plán byl platným a používaným regulačním plánem, což žalobkyně dokládá. Žalobkyně i její právní předchůdkyně se však účastnily opakovaně veřejných nabídek i s žalovanou značně finančně podhodnoceným oceněním restitučním nárokem, avšak neúspěšně. Nedávalo tak ani smysl účastnit se veřejných nabídek. I v případě úspěchu v nabídce by totiž žalobkyně získala náhradní pozemky v mnohem nižší hodnotě, než na kterou má ve skutečnosti nárok. Žalobkyně si na své náklady nechala zpracovat soudním znalcem ocenění restitučního nároku. Podle znaleckého posudku činí výše restitučního nároku žalobkyně částku 19 193 480 Kč, na místo žalovanou uvedeného ocenění 567 710 Kč. Dále spatřovala žalobkyně svévoli v kvalitě nabízených pozemků ve veřejných nabídkách. Upozornila na specifičnost odebraných pozemků, které na sebe prostorově navazovaly, jejich větší výměru, když tak tvořily rozsáhlé plochy. Tomu adekvátní pozemky nikdy ve veřejných nabídkách nabízeny nebyly. Žalobkyně se obrátila přímo na žalovanou s žádostí o učinění nabídky náhradních pozemků, jež by lokalitou, výměrou a vzájemně na sebe navazujícím prostorovým uspořádáním odpovídaly odejmutým pozemkům. Žádná nabídka respektující rozsah a prostorovou souvislost odejmutých pozemků jí učiněna nebyla. Žalobkyně dále odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 125/10 a doplnila, že má nárok domáhat se pozemků, které budou svou kvalitou, polohou i velikostí odpovídat nevydaným pozemkům. Žalobkyně vyčítala žalované, že upřednostňuje úplatné převody na třetí osoby. Uvedla případ, kdy jí odejmutý pozemek, o který zažádala, byl v mezidobí (v roce 1993) do zjištění restitučního nároku převeden na třetí osobu, ta pozemek zastavěla a posléze žalobkyni bylo nevydání tohoto pozemku odůvodněno právě zastavěností, vzniklou ale až poté co o vydání pozemku požádala. K charakteru požadovaných náhradních pozemků žalobkyně uvedla, že jsou způsobilé k vydání dle zákona o půdě. Další svévolné chování žalované spočívalo v opakovaném nerespektování předběžného opatření nařízeného Obvodním

soudem Praha – západ, které zakazovalo žalované nakládat s pozemky, o které žalobkyně žalobou o nahrazení souhlasu požádala k vydání.

3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, žalobní nárok neuznala. Ve věci se vyjádřila podáními ze dne 24. 2. 2021 (*čl. 286-98 spisu*), ze dne 30. 3. 2021 (*čl. 548-570, shodně čl. 603-614 spisu*) a ze dne 14. 5. 2021 (*čl. 886-891 spisu*) ve spojení se závěrečným návrhem (*čl. 1080-1083 spisu*). Uvedla, že žaloba o nahrazení projevu vůle k převodu náhradního pozemku je výjimečným postupem, přičemž musí být splněna jednak podmínka dlouhodobé, aktivní, leč marné snahy oprávněné osoby získat náhradní pozemek ve veřejných nabídkách, a jednak podmínka kvalifikovaného nezákonného postupu žalované vůči oprávněné osobě při této její snaze. Právní předchůdkyně žalobkyně se (neúspěšně) zúčastnila pouze jediné veřejné nabídky dle zákona č. 95/1999 Sb., žalobkyně se účastnila účelově pouze veřejné nabídky v červnu 2018, kdy však požádala o pozemek převyšující její restituční nárok, a žalobkyně ani její právní předchůdkyně nepodaly proti žalované žalobu o určení výše svých restitučních nároků. Žalobkyně klade nesprávně k tíži žalované svoji pasivitu, přestože nebyla zapříčiněna způsobem ocenění restitučních nároků žalobkyně, ale subjektivní preferencí žalobkyně získat ve veřejných nabídkách pouze náhradní pozemky situované v lokalitě, ke které se váží zájmy její rodiny, nebo dokonce získat náhradní pozemky mimo veřejné nabídky. Žalovaná upozornila na závěry Krajského soudu v Brně, Krajského soudu v Plzni a Krajského soudu v Praze, které ve sporech žalobkyně a jejich bratranců s žalovanou o nahrazení projevu vůle na uzavření dohody o vydání náhradních pozemků žaloby zamítly pro nedostatečnou aktivitu žalobců ve veřejných nabídkách. Žalovaná uvedla, že dlouhodobost v uspokojování restitučního nároku neznamená bez dalšího liknavost. Žalovaná do veřejných nabídek v rámci území České republiky zařazovala pozemky v takovém počtu a výměře, že si z nich žalobkyně mohla vybrat k uspokojení svého nároku. V této souvislosti odkázala na závěry rozsudku Okresního soudu v Olomouci ve věci 27 C 397/2015, který byl následně potvrzen odvolacím soudem, dle něhož ačkoli zákon neukládá žalované uspokojit restituční nárok pozemkem v tomtéž katastrálním území, z něhož byly pozemky odňaty, žalovaná doložila seznamem některých nabízených pozemků v k. ú. VINOŘ, TOČNÁ, TŘEBORADICE vše obci Praha, dále v okresech Praha-východ, Praha-západ, že i v rámci obce Praha nabízela dostatek kvalitních pozemků. Žalovaná rozporovala tvrzení žalobkyně ohledně jí odejmutého pozemku, o který zažádala, jenž byl v mezidobí (v roce 1993) do zjištění restitučního nároku převeden na třetí osobu a zastavěn, a opakovaně nerespektování předběžného opatření nařízeného Obvodním soudem Praha – západ. Žalobkyně tvrdí, že celková cena odňatých pozemků činí 38 386 960 Kč, proti tomu žalovaná eviduje restituční nároky rodiny ve výši 1 135 417 Kč, z čehož žalobkyni náleží vždy 1/2. Rozdíl mezi vyčíslením žalobkyně a vyčíslením žalované je důsledkem především rozdílného posouzení charakteru pozemků; zatímco žalobkyně si nechala ocenit odňaté pozemky jako pozemky určené pro stavbu (stavební pozemky), žalovaná je hodnotí jako pozemky zemědělské. U žalobkyni nevydaných pozemků jednoznačně převládá jejich zemědělské určení, když pozemky (s výjimkou pozemku PK 752) nebyly vykoupěny za účelem výstavby, ale za účelem jiného zemědělského hospodaření. Bezprostředně po odnětí se na pozemcích v Malešicích nerealizovala výstavba, ale zemědělské hospodaření. Výstavba na odňatých pozemcích neproběhla dle územně plánovací dokumentace z roku 1938. Pozemek PK 752 byl pozemkem zemědělským a nestavebním, a to i přes deklarovaný účel vyvlastnění, jelikož si pozdržel zemědělský charakter. Severní regulační plán je plánem nicotným, když nebyl schválen státní regulační komisí a nebyl potvrzen ministerstvem veřejných prací. Navíc se podle něj dle žalované ani nepostupovalo. V této souvislosti žalovaná poukázala na řadu soudních rozhodnutí, které nicotnost severního regulačního plánu konstatovaly.
4. Dále žalovaná vznesla námitky k vydání některých pozemků, které žalobkyně žádala po žalované touto žalobou bezúplatně přivést. Soud námitky vypořádává v rámci posouzení možnosti vydat jednotlivé náhradní pozemky (viz níže v odůvodnění, *body č. 99-193 rozsudku*).

5. Ve věci se konalo pět jednání ve věci – dne 6. 4. 2021 (*čl. 802-808 spisu*), dne 25. 5. 2021 (*čl. 1009-1015 spisu*), dne 5. 10. 2021 (*čl. 1046 spisu*), dne 25. 11. 2021 (*čl. 1073-1074 spisu*) a dne 14. 12. 2021 (*čl. 1092 spisu*) a následně byl dne 21. 12. 2021 (*čl. 1093 spisu*) vyhlášen rozsudek ve věci samé.
6. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle zákona o půdě jako dědička své matky Věry Váchové, která uplatnila jako oprávněná osoba restituční nárok dne 18. 12. 1991 (*čl. 802 spisu*).
7. Mezi účastníky bylo dále nesporné, že ohledně posuzovaného nároku již proběhlo několik řízení, v nichž byly žalobkyni přiznány pozemky v celkové hodnotě 4 972 643,40 Kč. Konkrétně se jedná o:
 - a. pozemky v hodnotě 194 821 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu Svitavy č. j. 6 C 140/2016-185 ze dne 19. 9. 2017 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích sp. zn. 18 Co 360/2017 ze dne 22. 1. 2018 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - b. pozemky v hodnotě 25 086 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu Benešov č. j. 14 C 49/2016-1602 ze dne 29. 6. 2018 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 26 Co 263/2018 ze dne 28. 11. 2018 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - c. pozemky v hodnotě 763 383,90 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 8 C 198/2016 ze dne 8. 2. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni sp. zn. 61 Co 154/2019 ze dne 14. 8. 2019 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - d. pozemky v hodnotě 11 433,60 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Plzeň-sever č. j. 8 C 198/2016-1176 ze dne 3. 11. 2020 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni č. j. 61 Co 27/2021-1298 ze dne 31. 3. 2021 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - e. pozemky v hodnotě 827 190 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 25 C 266/2018-345 ze dne 25. 4. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 7 Co 871/2019-522 ze dne 13. 11. 2019 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - f. pozemky v hodnotě 1 023 759 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi č. j. 11 C 196/2018-592 ze dne 7. 8. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 27 Co 338/2019-657 ze dne 27. 2. 2020 a s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 27 Co 338/2019-760 ze dne 10. 6. 2021 (*čl. 1082, 1091 spisu*),
 - g. pozemky v hodnotě 472 949 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 č. j. 19 C 173/2018-571 ze dne 22. 10. 2019 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 16 Co 122/2020-299 ze dne 24. 11. 2020 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - h. pozemky v hodnotě 1 155 930 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Kolíně č. j. 20 C 92/2018-571 ze dne 18. 11. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 22 Co 197/2020-702 ze dne 8. 12. 2020 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),
 - i. pozemky v hodnotě 451 732,90 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku č. j. 11 C 54/2020-92 ze dne 18. 8. 2020 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 26 Co 297/2020-141 ze dne 3. 2. 2021 (*čl. 802, 803, 1010, 1082, 1091 spisu*),

- j. pozemky v hodnotě 24 738 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku č. j. 3 C 54/2020-224 ze dne 14. 7. 2021 (*čl. 1082, 1091 spisu*),
 - k. pozemky v hodnotě 21 620 Kč pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě č. j. 9 C 103/2016-1032 ze dne 6. 11. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 21 Co 58/2020-1097 ze dne 20. 7. 2021 (*čl. 1082, 1091 spisu*).
8. Účastníci se naopak rozcházelí v následujících pozemcích:
- a. pozemky pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu v Kolíně č. j. 20 C 52/2020-171 ze dne 15. 2. 2021 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 22 Co 129/2021-231 ze dne 5. 10. 2021, když dle žalobkyně se jedná o pozemky v hodnotě 599 283 Kč (*čl. 1091 spisu*) a dle žalované o pozemky v hodnotě 727 591,40 Kč (*čl. 1082 spisu*),
 - b. pozemky pravomocně přiznané rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku č. j. 41 C 72/2016-791 ze dne 12. 9. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 11 Co 339/2019-947 ze dne 26. 5. 2020, když dle žalobkyně se jedná o pozemky v hodnotě 0 Kč (*čl. 1091 spisu*) a dle žalované o pozemky v hodnotě 322 597 Kč (*čl. 802, 803, 1010, 1082 spisu*).

Jelikož o rozporné hodnotě pravomocně přiznaných pozemků v předcházejících řízeních (dle žalobkyně jí byly vydány pozemky v hodnotě 5 571 926,40 Kč, dle žalované byly žalobkyni vydány pozemky v hodnotě 6 022 831,80 Kč) se soud dozvěděl až ze závěrečných návrhů účastníků a tento rozdíl (450 905,40 Kč) neměl na rozhodnutí soudu vliv, soud se blíže nezabýval skutečností, zda žalobkyni byly vydány náhradní pozemky v hodnotě 5 571 926,40 Kč (dle žalobkyně) či v hodnotě 6 022 831,80 Kč (dle žalované).

9. Soud provedl v řízení řadu důkazů, což vyplývá z protokolů o jednáních. Ne všechny důkazy a zjištění v nich byly pro věc relevantní a nemá smysl je v rozsudku uvádět, když zároveň z nich nebyly zjištěny skutečnosti, které by byly v rozporu s níže uvedenými skutkovými závěry soudu.
10. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že účast žalobkyně ve veřejných nabídkách byla pro ni zcela bezúčelná, s ohledem na nesprávné ocenění restitučního nároku žalovanou (*bod č. 88 rozsudku*), nebude soud rozebírat důkazy, kterými žalovaná hodlala prokázat, že ve veřejných nabídkách nabízí pozemky kvalitní a adekvátní restitučnímu nároku žalobkyně. Z tohoto důvodu (jeho nadbytečnosti) soud zamítl návrh žalované na doplnění dokazování CD se všemi nabídkami pozemků z let 1998-2015.
11. Rovněž nebyl spor o tom, že některé odejmuté pozemky byly žalobkyni žalovanou navraceny. Svévole v jednání žalované, zakládající právo na podanou žalobu, je shledávána v nepřecenění restitučního nároku. Tedy ani k tématu navrácení původních pozemků nebude soud provedené důkazy rozebírat.
12. Soud dále nerozebírá jednotlivé znalecké posudky navržené žalovanou k prokázání hodnoty jednotlivých pozemků, a to v případech, kdy byla mezi účastníky hodnota oceněných pozemků nesporná.
13. Pokud jde o nesporná tvrzení a důkazy, týkající se pozemků navrhovaných žalobou k vydání, jsou pro přehlednost uvedeny v části odůvodnění věnující se způsobilosti pozemků náhradních pozemků k vydání (*body č. 99-193 rozsudku*).

14. Soud provedl následující důkazy a zjistil z nich tento skutkový stav:

K vlastnictví žalobou uplatněných pozemků

15. Výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou (*čl. 21-22 spisu*) prokazuje, že Česká republika je vlastníkem pozemku parc. č. 5034/1, o výměře 405 315 m², druh pozemku orná půda a pozemku parc. č. 979, o výměře 4 661 m², druh pozemku orná půda.
16. Výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou (*čl. 23-24 spisu*) prokazuje, že Česká republika je vlastníkem pozemku parc. č. 5034/1, o výměře 405 315 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1035, o výměře 3 902 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1036, o výměře 4 889 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1021, o výměře 4 680 m², druh pozemku orná půda, vlastníkem pozemku parc. č. 1073, o výměře 7 195 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1072, o výměře 6 490 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1075, o výměře 8 271 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1081, o výměře 3 994 m², druh pozemku trvalý travní porost, pozemku parc. č. 1193, o výměře 11 635 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1260, o výměře 4 480 m², druh pozemku orná půda, pozemku parc. č. 1442, o výměře 7 425 m², druh pozemku orná půda a pozemku parc. č. 1494, o výměře 2 759 m², druh pozemku orná půda.
17. Výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov (*čl. 27 spisu*) prokazuje, že Česká republika je vlastníkem pozemku parc. č. 271, o výměře 19 083 m², druh pozemku orná půda.
18. Výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Horní Bukovina, obec Horní Bukovina (*čl. 28-29 spisu*) prokazuje, že Česká republika je vlastníkem pozemku parc. č. 88/1, o výměře 2 737 m², druh pozemku trvalý travní porost.
19. Výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Lhotice u Bosně, obec Mnichovo Hradiště (*čl. 30-32 spisu*) prokazuje, že Česká republika je vlastníkem pozemku parc. č. 46/5, o výměře 144 970 m², druh pozemku orná půda.
20. Výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Žerčice, obec Žerčice (*čl. 33-36 spisu*) prokazuje, že Česká republika je vlastníkem pozemku parc. č. 527/38, o výměře 2 476 m², druh pozemku orná půda.

K postavení žalobkyně jako oprávněné osoby dle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále též jen „zákon o půdě“)

21. Z výkupního výměru ze dne 30. 4. 1954 dle zákona č. 46/48 Sb., vydaného Ústředním národním výborem hl. m. Prahy pod zn. 613-2-54-496/Poz.ref. (*čl. 178-179 spisu*) ve znění opravného rozhodnutí Ústředního národního výboru hl. m. Prahy, zemědělský referát zn. Em – 108-560-541292/Poz.ref. ze dne 5. 11. 1954 (*čl. 182 spisu*), má soud za prokázané, že došlo k převodu pozemku zbylé spoluvlastnické části PK 221, 222, 223, 616, 617, 623, 675, 694, 724, 727, 736, 747, 749, 750, 752, 757, 858, 863, 871, 906 v k. ú. Malešice, obec Praha po zemřelé Anně Rubešové, jejíž dědičkou byla mimo jiné Věra Váchová (právní předchůdkyně žalobkyně). Z odůvodnění výměru vyplývá, že již před tím byla výměrem z 6. 5. 1952 dle zákona č. 46/48 Sb., vydaným Ústředním národním výborem hl. m. Prahy pod zn. 6243- XI/17-49-IX (*čl. 695-696 spisu, příloha č. 6.1.znaleckého posudku znalce Doc. Ing. Jaromíra Rysky, ČS.c. ze dne 30. 1. 2017*) převedena z rodiny právní předchůdkyně žalobkyně do vlastnictví státu spoluvlastnická část pozemků PK 221, 222, 223, 616, 617, 623, 675, 694, 724, 727, 736, 747, 749, 750, 752, 757, 858, 863, 871, 906 v k. ú. Malešice, obec Praha; pozemek PK 752 přešel na stát na základě vyvlastňovacího rozhodnutí ze dne 22. 1. 1969, které nabylo právní moci dne 15. 3. 1969,

za účelem průmyslové výstavby (čl. 183, shodně čl. 399, čl. 421 a čl. 474 spisu, příloha č. 6.4. znaleckého posudku znalce Doc. Ing. Jaromíra Rysky, C.S.c. ze dne 30. 1. 2017).

22. Z dopisu Pozemkovému fondu České republiky ze dne 15. 9. 1993 (čl. 122 spisu) plyne, že byla zaevidována žádost právní předchůdkyně žalobkyně o poskytnutí náhradních pozemků pod č. j. 40/P/92.
23. Z usnesení Okresního soudu v Příbrami č. j. 25D 608/2015-338 ze dne 2. 11. 2015 (čl. 119-121 spisu) soud zjistil, že Věra Váchová dne 17. 5. 2015 zemřela a její jedinou dědičkou se stala žalobkyně. Usnesení nabylo právní moci dne 2. 11. 2015.
24. Z rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy č. j. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999 (čl. 44-45 spisu), soud naznal, že právní předchůdkyně žalobkyně není vlastníkem ideální 1/2 nemovitosti PK části pozemku parc. č. 736 role o výměře 18 310 m², vedené u KU Praha — město, LV 646, obec hl. m. Praha, k. ú. Malešice. Právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
25. Z rozhodnutí Pozemkového úřadu hlavního města Prahy zn. PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999 (čl. 42-43 spisu) ve znění oznámení o opravě písařské chyby zn. PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999 (čl. 49 spisu) se podává, že právní předchůdkyně žalobkyně není vlastníkem id. 1/2 nemovitosti PK části parc. č. 616 role o výměře 104 m², PK části parc. č. 618 role o výměře 149 m², PK části parc. č. 623 role o výměře 998 m², PK části parc. č. 906 role o výměře 1 475 m² vedené u KÚ Praha — město, LV 1, 125, 128, 146, 220, 394, 396, 435, 510, 584, 645 obec hl. m. Praha, k. ú. Malešice. Právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
26. Z rozhodnutí Pozemkového úřadu hlavního města Prahy č. j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999 (čl. 46-48 spisu) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemku PK 836, 838, 858, 863 a části PK 867 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
27. Z rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002 (čl. 57-59 spisu) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemku PK 751 (role) v k.ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
28. Rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy č. j. PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000 (čl. 54-56 spisu) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemku PK 752 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
29. Rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy č. j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. 3. 2001 (čl. 50-53 spisu) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemků PK 747 a 752 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
30. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha č. j. 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003 (čl. 60-61 spisu) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 částí pozemků PK 864, 865, 870, 871, 872 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
31. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004 (čl. 62-65 spisu) ve znění opravného rozhodnutí č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012 (čl. 65-67 spisu) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2

- částí pozemků PK 864, 865, 870, 871, 872 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
32. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008 (*čl. 69-77 spisu*) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 části pozemku PK 752 a části PK 751 (dle KN p. č. 752/1) a části PK 752 (dle KN p. č. 752/8), části pozemku PK 752 (dle KN p. č. 752/48), části pozemku PK 752 a části PK 751 (dle KN p. č. 752/49) v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
33. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010 (*čl. 78-80 spisu*) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemku PK 675 (dle KN p. č. 680/11 a části p. č. 680/2, 680/7, 680/19, 680/24) v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
34. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012 (*čl. 81-86 spisu*) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 části pozemku PK 747 (dle KN část pozemku p. č. 753/4, 753/5) a části PK 751 (dle KN část p. č. 753/3) v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
35. Rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy č. j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. 9. 2013 (*čl. 90-93 spisu*) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemku PK, a to části parcely č. 694 a části parcely č. 695 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
36. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu, č. j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. 10. 2013 (*čl. 94-97 spisu*) prokazuje, že právní předchůdkyně žalobkyně (Věra Váchová) není vlastníkem id 1/2 pozemku části parcely č. 694 (dle KN část pozemků p. č. 721/1, 721/34, 721/35) a části parcely č. 695 (dle KN částí pozemků p. č. 721/1, 721/35) v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že právní předchůdkyni žalobkyně přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
37. Rozhodnutí Státního Pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016 (*čl. 98-103 spisu*) prokazuje, že žalobkyně není vlastníkem id 1/2 pozemků PK 704/24,970/125, 694,695 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že žalobkyni přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
38. Rozhodnutí Státního Pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016 (*čl. 105-108 spisu*) prokazuje, že žalobkyně není vlastníkem id 1/2 pozemků PK 347, 687, 706, 724, 763 a části pozemků PK 749 a 757 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že žalobkyni přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
39. Rozhodnutí Státního Pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. 292/91/18 ze dne 18. 4. 2016 (*čl. 112-114 spisu*) prokazuje, že žalobkyně není vlastníkem id 1/2 částí pozemků PK 751, 752 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že žalobkyni přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
40. Rozhodnutí Státního Pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016 (*čl. 109-111 spisu*) prokazuje, že žalobkyně není vlastníkem id 1/2 částí pozemku PK 619 v k. ú. Malešice, obec Praha, že žalobkyni přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.
41. Rozhodnutí Státního Pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. 292/92/20 ze dne 27. 4. 2016 (*čl. 115-117 spisu*) prokazuje, že žalobkyně není vlastníkem

id 1/2 části pozemku PK 749 v k. ú. Malešice, obec Praha s tím, že žalobkyni přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona č. 229/1991 Sb.

K aktivnímu jednání žalobkyně a jejích právních předchůdců v zájmu zjištění restitučního nároku a jeho uspokojení v řádné výši

42. Ze žádosti o sdělení souhrnné výše restitučního nároku ze dne 15. 4. 2014 (*čl. 126 spisu*) soud zjistil, že rodina žalobkyně požádala dne 15. 4. 2014 žalovanou o sdělení celkové výše restitučního nároku a učinění odpovídající nabídky náhradních pozemků s ohledem na mimořádný rozsah restitučního nároku.
43. Z vyjádření žalované k žádosti o poskytování náhradních pozemků ze dne 12. 5. 2014 (*čl. 135 spisu*) má soud za to, že žalovaná právní předchůdkyni žalobkyně sdělila, že oprávněné osoby si mohou vybrat náhradní pozemek z veřejné nabídky, a že žalovaná eviduje restituční nárok právní předchůdkyně žalobkyně k datu 12. 5. 2014 ve výši 293 122,70 Kč.
44. Ze žádosti oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku ze dne 15. 8. 2005 (*čl. 782-783 spisu*) se podává, že právní předchůdkyně žalobkyně učinila nabídku na úplatný převod pozemku parc. č. 751/191, k. ú. Koloděje, obec Praha.
45. Ze žádosti oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku ze dne 15. 8. 2005 (*čl. 784-785 spisu*) se podává, že právní předchůdkyně žalobkyně učinila nabídku na úplatný převod pozemku parc. č. 198/2, k. ú. Šeberov, obec Praha 4 – Šeberov.
46. Ze žádosti oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku ze dne 15. 8. 2005 (*čl. 780-781 spisu*) se podává, že právní předchůdkyně žalobkyně učinila nabídku na úplatný převod pozemku parc. č. 751/189, k. ú. Koloděje.
47. Z protokolů z vyhodnocení výzvy k podání nabídky kupní ceny ze dne 6. 10. 2005 (*čl. 140, 141 spisu*) má soud za prokázané, že právní předchůdkyně žalobkyně byla na 5. místě v pořadí u nabídky pozemku parc. č. 751/189, k. ú. Koloděje, obec Praha a na 9. místě v pořadí u nabídky pozemku parc. č. 751/191, k. ú. Koloděje, obec Praha.
48. Výzvou k nabídce náhradních pozemků a předžalobní výzvou ze dne 6. 8. 2015 (*čl. 127-128 spisu*), doručené žalované dne 7. 8. 2015 vyzvala žalobkyně jako oprávněná osoba dle zákona č. 229/1991 Sb. o půdě, žalovanou k nabídce adekvátních pozemků.
49. Z dopisu žalobkyně žalované ze dne 16. 2. 2016 (*čl. 129 spisu*) soud zjistil, že žalobkyně žalovanou požádala o urychlené vyřízení věci a upozornila ji na nedostatečné veřejné nabídky k uspokojení jejích nároků.
50. Dopis Státního Pozemkového úřadu ze dne 19. 6. 2018 (*čl. 145 spisu*) prokazuje, že jelikož dle žalované disponibilní zůstatek evidovaného restitučního nároku žalobkyně neodpovídá ceně pozemku, o jehož převod žalobkyně žádala (724 595,80 Kč), byla žádost žalobkyně z veřejné nabídky vyloučena. Uvedený dopis dokládá, že účast žalobkyně ve veřejných nabídkách nedává pro žalobkyni (bez přecenění nároku žalovanou) smysl.
51. Ze žádosti oprávněné osoby o převod zemědělského pozemku ze dne 5. 12. 2018 (*čl. 986-987 spisu*) se podává, že žalobkyně učinila nabídku na převod pozemků parc. č. 744, parc. č. 813 a parc. č. 830, k. ú. Hradiště u Blovic.
52. Soud neprováděl k důkazu žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku ze dne 15. 8. 2005 (*čl. 128-139 spisu*), žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku ze dne 15. 8. 2005 (*čl. 133-134 spisu*) ani žádost oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku ze dne 15. 8. 2005 (*čl. 136-137 spisu*), když tyto se týkaly Ing. Hlaváče a právní zástupkyně žalobkyně na provedení těchto důkazů netrvala.

K otázce ocenění restitučního nároku s ohledem na ne/stavební charakter odejmutých pozemků soud zjistil

53. Ze znaleckých posudků Daniely Raškové č. 3153/2017 (čl. 436-437 spisu), č. 3154/2017 (čl. 403-404 spisu), č. 3155/2017 (čl. 417-418 spisu), č. 3156/2017 (čl. 371-372 spisu), č. 3157/2017 (čl. 489-490 spisu), č. 3158/2017 (čl. 424-425 spisu), č. 3159/2017 (čl. 412-413 spisu), č. 3160/2017 (čl. 478-479 spisu), č. 3161/2017 (čl. 380-381 spisu), č. 3162/2017 (čl. 392-393 spisu), č. 3163/2017 (čl. 510-511 spisu), č. 3164/2017 (čl. 471, 496 spisu), č. 3165/2017 (čl. 502-503 spisu), č. 3166/2017 (čl. 462-463 spisu), č. 3167/2017 (čl. 443-444 spisu), znaleckého posudku Ing. Zdeňka Tomíčka č. 9419-339-2016 (čl. 453-454 spisu) a ze znaleckého posudku Ing. Pavla Čoudka č. 1221-101-02/2008 (čl. 481-482 spisu), má soud za prokázané, že žalovaná ocenila restituční nárok žalobkyně částkou 567 710,30 Kč. Soud dále zjistil, že podklady pro ocenění pozemků byly dokumenty, na základě kterých došlo k jejich vyvlastnění, přičemž znalci nevyužili dokumenty, které si žalovaná (její právní předchůdkyně vyžádala od Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy k charakteru odejmutých pozemků (viz níže). Ze stanovení BPEJ jednotlivých pozemků a objednávek jednotlivých znaleckých posudků soud nezjistil žádné pro věc významné skutečnosti.
54. Ze znaleckého posudku Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. č. 2345/04/2017 ze dne 30. 1. 2017 (čl. 180 spisu + dokumenty v ISAS) o ceně nemovitostí sestávajících z vyvlastněných a nevydaných pozemků restituentů, rodině Hlaváčových, vedených v Pozemkových knihách jako parc. č. 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 8765, 867, 870, 871, 872, 906 a 752 v k. ú. Malešice, hlavní město Praha k datu 24. 6. 1991, ve znění dodatku ze dne 14. 6. 2017 (čl. 215-216 spisu) a ve znění dodatku č. 2 ze dne 12. 2. 2018 (čl. 198-210 spisu) soud zjistil, že znalec vycházel ze zdrojů Institutu plánování a rozvoje hl. m. Praha (viz níže) a ocenil nevydané pozemky podle platného cenového předpisu ke zpětnému datu 24. 6. 1991, dle stavu ke dni vyvlastnění. Pozemky ocenil podle toho, zda se jednalo o pozemky stavební dle územně plánovací dokumentace či nestavební. Celková cena za nevydané pozemky potom činí částku 38 386 960 Kč, na žalobkyni připadala 1/2. V dodatku z 14. 6. 2017 učinil závěr, že území určená k zastavění komunikacemi v regulačních plánech vyhotovených v letech 1938 byly plochy určené k zastavění, a proto v rámci ocenění jsou považovány jako plocha k zastavění. Znalec v dodatku č. 2 vysvětlil postup při stanovení ploch parcel určených k zastavění, důvody použitelnosti Přehledného regulačního plánu pro část území Prahy XI (Malešice) a popsal důvody určení, že parcela PK 752 v k. ú. Malešice má stavební povahu.
55. Z výzvy k nabídce náhradních pozemků a předžalobní výzvy ze dne 6. 8. 2015 (čl. 127-128 spisu), soud zjistil, že rodina žalobkyně (restituční nároky po původně oprávněné Věře Váchové, již je žalobkyně právní nástupkyní, Ing. Janu Hlaváčovi a Václavu Hlaváčovi) vyzvala žalovanou k nabídce adekvátních náhradních pozemků k uspokojení jejích restitučních nároků ve výši 24 457 630 Kč, přičemž oprávněné osoby vycházeli ze znaleckých posudků Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. ze dne 24. 11. 2014 (poznámka soudu: tyto posudky byly následně znalcem aktualizovány – posudek ze dne 30. 1. 2017, bod č. 54 rozsudku).
56. Z vyjádření Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy (dále jen „IPR Praha“) k zastavěnosti ze dne 9. 2. 2017 (čl. 184-185 spisu) se podává, že ve spisovně IPR Praha jsou evidovány a archivovány originály dokumentace: 1) „Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI — (Malešice) s přílehlými částmi území Prahy IX — (Hloubětín), Prahy XI (Hrdlořezy) a Prahy XIII (Strašnice).“ Plán vyložen 18. 3 1938. 2) „Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII — (Strašnice, Hostivaře a Záběhlíce) s přílehlými částmi území Prahy XI — Malešic a Stěrbohol Inv. č. SRK 000412. Plán potvrzen Ministerstvem veřejných prací 18. 1. 1938. 3) Mapa se zákresem stopcen stavebních pozemků Inv. Č. M-C-000001-002 evidují výši cen stanovenou podle nař. Předsedy vlády č. 175/1939. 4) digitální ortografické letecké snímky Prahy zachycující lokalizaci a podobu nové výstavby v období mezi lety 1945-1953. K výše uvedeným pozemkům neeviduje

pro rozhodná data 6. 5. 1952 a 30. 4. 1954 jinou dobově platnou územně plánovací dokumentací než uvedenou výše. Dále IPR Praha sdělil „Na základě dochovaného regulačního plánu uvedeného pod bodem 2) je IPR Praha toho názoru, že pozemky PK 747, 749, 751, 752 v k. ú. Malešice byly určeny k zastavění průmyslovou výrobou. Na základě dochovaného regulačního plánu uvedeného pod bodem 1) je IPR Praha toho názoru, že pozemky PK 347, 616, 618, 619, 623, 836, 838, 858, 864 v k. ú. Malešice byly určeny k souvislému zastavění bytovými nebo rodinnými domy a komunikacemi. Pozemek PK 763 byl určen k zastavění průmyslovou výrobou. Dále IPR Praha uvedl, že na základě dochovaného regulačního plánu uvedeného pod bodem 1) je IPR Praha toho názoru, že pozemky PK 863, 865, 867, 870, 871, 872 a 906 v k. ú. Malešice byly určeny k částečnému zastavění bytovými nebo rodinnými domy a komunikacemi. Pozemek PK 757 byl částečně určen k zastavění průmyslovou výrobou. Pozemky PK 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736 v k. ú. Malešice nebyly dle IPR Praha určeny k zastavění (*poznámka soudu: uvedené pozemky znalcem Ryskou oceněny jako nestavební*).

57. Ze sdělení Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy ze dne 21. 11. 2017 (*čl. 130, 131, 132 spisu*) soud zjistil, že žalovaná učinila 18 žádostí na tuto instituci týkající se poskytnutí územně plánovací dokumentace platné z období let 1935-1970, a to v letech 2008-2012. Na všechny žádosti bylo řádně odpovězeno a poskytnuty kopie požadovaných regulačních a zastavovacích plánů Státní regulační komise pro Prahu a okolí. V další odpovědi z téhož dne Institut odpověděl, že žalovaná nežádala o poskytnutí plánovací dokumentace platné k datu 6. 5. 1952, 30. 4. 1954 ani k 22. 1. 1969 k pozemkům v k. ú. Malešice (restituční nárok žalobkyně).
58. Přehled odňatých pozemků rodinně žalobkyně včetně jejich grafického znázornění do regulačních plánů z roku 1938 (*čl. 153-155, v lepší kvalitě a barevně na čl. 789-793 spisu*) sumarizuje pozemky, které byly státem rodinně žalobkyně odňaty, přičemž se jednalo o 29 pozemků ve výměrách od 104 m² po 26 951 m² nepravidelně umístěných v k. ú. Malešice.
59. Z přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI (Malešice) s přílehlými částmi území Prahy IX (Hloubětín), Prahy XI (Hrdlořezy) a Prahy XIII (Strašnice), mezi státními silnicemi českobrodskou a černokosteleckou, tzv. jižního regulačního plánu 1938 (*čl. 990-991 spisu, přístupný na adrese: <http://badatelna.iprpraha.cz/Viewer?documentId=1965&order=0&identificationNumber=SRK000412>*) soud zjistil, že tento byl řádně potvrzen včetně uvedení čísla jednacímho a data potvrzení. Jižní regulační plán byl platným a používaným regulačním plánem.
60. Z přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Strašnic, Hostivaře a Záběhlic) mezi státními silnicemi Černokosteleckou a tělesem státní dráhy, s přílehlými částmi Prahy XI – Malešic a Štěrbohol, tzv. severního regulačního plánu 1938 (*čl. 988-989 spisu, přístupný na adrese: <http://badatelna.iprpraha.cz/Viewer?documentId=1920&order=0&identificationNumber=SRK000380>*) soud zjistil, že tento nebyl řádně potvrzen, byl pouze vyložen. S ohledem na níže uvedené (*bod č. 61-64 rozsudku*) má soud za prokázané, že se postupovalo i podle tohoto územního plánu.
61. Ze zápisu Obvodního národního výboru v Praze ze dne 19. 6. 1950 (*čl. 193 spisu*) se podává, že tento se týká výstavby jednoho z bytových domů v k. ú. Malešice, a je zde uvedeno, že území je regulováno potvrzeným přehledným plánem a zastavovacími podmínkami. Staveniště se nachází v ulici Nad Vodojemem, která se nachází v severním regulačním plánu. Ačkoli se potvrzení severního regulačního plánu ministrem se nedochovalo, z tohoto důkazu vyplývá, že se podle tohoto regulačního plánu postupovalo.
62. Z historických regulačních plánů a regulačních plánů Státní regulační komise platné ke dni 30. 4. 1954 (*čl. 861-884, v barevném provedení na čl. 962-985 spisu*) se podává, že se jedná o přehledné regulační a zastavovací plány Státní regulační komise (SRK) pro oblast Strašnic a Malešic z roku 1938. Na základě této dokumentace IPR Praha vydal sdělení k funkčnímu využití odňatých pozemků a na tuto dokumentaci odkazuje ve znaleckém posudku znalec Doc. Ing. Jaromír Ryska, CSc.

63. Z návrhu rady ÚMV na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města ze dne 24. 6. 1958 (*čl. 188-191 spisu*) soud zjistil, že v odůvodnění je přímý odkaz na regulační plán z roku 1938 pro oblast Strašnice a Malešice. V bodu 3 na straně 2 je výslovně uvedeno, že oblast Strašnic a Malešic je podle plánu Státní regulační komise z roku 1938. Tento plán je až dodnes (1958) platným regulačním plánem.
64. Platnost severního regulačního plánu je dále podpořena dopisem Presidia hl. m. Prahy ze dne 18. 12. 1947 (*čl. 197 spisu*), výřezem velkého regulačního plánu vyhotoveného v roce 1931 (*čl. 212 spisu, v lepší kvalitě a barevně na čl. 794-795 spisu*), plánem Prahy s nejnovějším pojmenováním ulic z roku 1940 (*čl. 211 spisu, v lepší kvalitě a barevně na čl. 796 spisu*), srovnáním leteckých snímků 1938 (*čl. 218 spisu, v lepší kvalitě a barevně na čl. 798 spisu*), zákresem regulačního plánu sever (*čl. 219 spisu, v lepší kvalitě a barevně na čl. 799 spisu*) a zákresem mapy sever (*čl. 217 spisu, v lepší kvalitě a barevně na čl. 797 spisu*), když už v roce 1931 byla oblast Malešic, která byla následně upravena jižním a severním regulačním plánem z roku 1938, určena k zastavění. Plán Prahy s nejnovějším pojmenováním ulic z roku 1940 obsahuje přímo zakreslení regulačních plánů z roku 1938. Předložené plány počítají s výstavbou dle regulačních plánů z roku 1938, o postupu dle plánu z roku 1938 se píše v dopise Presidia hl. m. Prahy ze dne 18. 12. 1947.
65. Z územního rozhodnutí Odboru územního plánování a architektury č. j.: OÚPA 1992-4750 68 ze dne 14. 5. 1968 (*čl. 195-196 spisu*) soud zjistil, že dle územního rozhodnutí o umístění stavby servisu a opravy osobních automobilů měla být mj. na pozemku PK 752 realizována stavba podle rozhodnutí č. j.: výst. 11.-9654/59 HK ze dne 21. 9. 1959, o jehož prodloužení bylo požádáno v roce 1964. Jelikož datum územního rozhodnutí o umístění stavby (14. 5. 1968) předchází přechodu vlastnického práva pozemku PK 752 na stát (22. 1. 1969, *bod č. 21 rozsudku*), má soud za to, že pozemek PK 752 je třeba ocenit jako stavební.
66. Dopis Stavebních závodů Inženýring ze dne 15. 8. 1968 (*čl. 192 spisu*) dokládá, že Stavební závody Inženýring žádaly o urychlené projednání pozůstalosti za účelem vyvlastnění pozemků parc. č. 751 a 752 v k. ú. Malšice pro stavbu základních závodů výrobních družstev.
67. Pro úplnost soud uvádí, že si je vědom skutečnosti, že některé z nevydaných pozemků byly dočasně v užívání Státního plemenářského statku, národního podniku Xaverov (viz žádost o příděl nemovitosti ze dne 6. 11. 1957 /*čl. 722 spisu*/, příděl nemovitostí k.ú. Malešice ze dne 7. 12. 1957 /*čl. 691 spisu*/), uvedené ale nemůže ničeho změnit na skutečnosti, že pro nevydané pozemky platila v době jejich převodu územně plánovací dokumentace, a to tzv. jižní a severní regulační plán 1938 (*bod č. 59, 60 rozsudku*).

K otázce dalšího svévolného chování žalované

68. Z kupní smlouvy uzavřené mezi Fondem národního majetku ČR jako prodávajícím a NEOS společnost s ručením omezeným jako kupujícím dne 1. 9. 1993 (*čl. 171-176 spisu*) soud zjistil, že touto smlouvou Fond národního majetku převedl pozemek parc. č. 719/8 k. ú. Malešice na třetí osobu, přičemž na tento pozemek již před předmětným převodem na třetí osobu vnesla právní předchůdkyně žalobkyně restituční nárok. Ve starší evidenci šlo o PK 724 a tento nebyl vydán dle rozhodnutí Státního Pozemkového úřadu Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016 (*bod č. 38 rozsudku*).
69. Usnesení Obvodního soud Praha – západ č. j. 6 C 212/2016-21 ze dne 29. 9. 2016 (*čl. 150 spisu*) prokazuje, že Obvodního soud Praha – západ v předběžném opatření zakázal žalované nakládat pozemkem parc. č. 1295/2 v k. ú. Dobříchovice.
70. Ze smlouvy o převodu pozemků č. 3PR16/81 ze dne 13. 12. 2016 (*čl. 158-164 spisu*) je zřejmé, že žalovaná jako převádějící a ALSET, spol. s r.o., jako nabyvatel uzavřeli smlouvu o převodu pozemku parc. č. 1295/145 v k. ú. Dobříchovice, který vznikl oddělením z původní parcely 1295/2, přesto, že nakládat s pozemkem bylo usnesením Obvodního soudu Praha – západ č. j.

6 C 212/2016-21 zakázáno. Katastrální úřad s ohledem na předběžné opatření vlastnické právo nevložil.

71. Ze smlouvy o bezúplatném převodu pozemků č. 1008991681 ze dne 21. 12. 2016 (*čl. 165-169 spisu*) je zřejmé, že žalovaná jako převádějící a Město Dobřichovice, jako nabyvatel uzavřeli smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 1295/2 v k. ú. Dobřichovice, přesto, že nakládat s pozemkem bylo usnesením Obvodního soud Praha – západ č. j. 6 C 212/2016-21 zakázáno.
72. Jelikož má soud skutkový stav za dostatečně prokázaný v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, dále nerozebírá další důkazy vztahující se uvedeným tvrzením.

K možnosti vydat náhradní pozemky a jejich ocenění

73. Z nesporných tvrzení účastníků a ze znaleckého posudku znalce Ing. Vladimíra Svobody č. 3023 – 25/2021 (*čl. 1022-1035 spisu*) soud zjistil ocenění jednotlivých požadovaných náhradních pozemků, přičemž žalobkyně žádala o pozemky, jež její restituční nárok ve výši dle posudku znalce Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. ve znění jeho dodatků nevyčerpaly vydáním požadovaných pozemků, a to ani po započtení pozemků vydaných na základě předchozích pravomocných rozhodnutí v hodnotě 5 571 926,40 Kč (dle žalobkyně), resp. v hodnotě 6 022 831,80 Kč (dle žalované, *bod č. 194 rozsudku*). Z provedených důkazů, které byly účastníky předloženy (podrobně rozebíráno u jednotlivých pozemků, bylo-li o nich mezi účastníky sporu) soud zároveň získal informace o jednotlivých pozemcích a o územních plánech vztahujících se k daným pozemkům. Soud z provedených důkazů nezjistil překážky pro vydání požadovaných pozemků.
74. Z geometrických plánů vyhotovených Zdeňkou Bičíš'ovou a úředně ověřených oprávněným zeměměřičským Ing. Jaromírem Sachomským, jež jsou vedeny ve výroku tohoto rozsudku jako nedílná součást rozsudku, zjistil soud evidenční údaje o nově vzniklých částech pozemků, které žalobkyně žádá vydat.

K vydávacím sporům žalobkyně

75. Soud zjistil, že žalobkyně s ohledem na rozsah restitučního nároku vede vydávací spory i u jiných soudů. Žalobkyně i žalovaná upozornily na některá pravomocná rozhodnutí. Soud považuje za zásadní usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j. 28 Cdo 2288/2018-333 ze dne 18. 9. 2018, kde ve skutkově totožné věci (až na pozemky, jež jsou k vydání požadovány žalobou), soud na okraj odůvodnění usnesení o odmítnutí dovolání žalované konstatoval, že žalobkyni svědčí právo na žalobu o nahrazení projevu vůle žalované s bezplatným převodem náhradních pozemků. Svévoli spatřoval v nepřecenění restitučního nároku, jež byl dle odvolacího soudu správně stanoven znalcem Ing. Ryskou. Soud, jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, se neodchýlil od tohoto názoru a dostal tímto požadavkům ustanovení § 13 občanského zákoníku. S rozhodnutími jiných soudů není nutno za dané situace konfrontovat právní a skutkový názor soudu na projednávanou věc. Z poslední doby soud odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. 2. 2020, sp. zn. 28 Cdo 100/2020 ve spojení s usnesením Ústavního soudu ze dne 3. 11. 2020, sp. zn. IV. ÚS 1253/2020, v němž se soudu vypořádaly s žalovanou tvrzenou nicotností tzv. severního regulačního plánu.

76. Při právním hodnocení věci soud vycházel z následujících právních předpisů a tyto na zjištěný skutkový stav aplikoval následovně:
77. Po právní stránce je věc posuzována zejména podle § 4, § 11a zákona o půdě a aplikovány jsou zejména nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. US 495/02 a sp. zn. I. ÚS 125/10 a dále judikaturní rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1324/2014, sp. zn. 28 Cdo 1867/2015, sp. zn. 28 Cdo 3304/2014 a sp. zn. 31 Cdo 3767/2009.
78. Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o půdě je oprávněnou osobou státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. zákona o půdě.
79. Podmínky vydání původních pozemků upravuje § 6 zákona o půdě, ust. § 11 zákona pak stanoví, kdy vydání takovýchto pozemků není možné.
80. Podle §11a odst. 1 zákona o půdě ve znění účinném ke dni podání žaloby oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním nebo převodem práva podle § 13 odst. 8 písm. b), se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby. Podle odstavce 2 téhož ustanovení pozemkový úřad nezahrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu (například § 7 nebo 10 zákona č. 503/2012 Sb., o státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 20 zákona č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů).
81. Podle ustanovení § 11a odst. 14, 1. a 3. věta zákona o půdě, cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budov oceněny jako stavební. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.
82. Podle ustanovení § 14 odst. 1, 2. věta zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
83. Podle § 28a zákona o půdě, pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.

K restitučnímu nároku žalobkyně

84. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle zákona o půdě jako dědička své matky Věry Váchové, a to podle výše uvedených rozhodnutí pozemkového úřadu a usnesení Okresního soudu v Příbrami č. j. 25 D 608/2015-338 ze dne 2. 11. 2015 (bod č. 23 rozsudku). Věra Váchová uplatnila jako oprávněná osoba restituční nárok dne 18. 12. 1991 (bod č. 6 rozsudku) a v roce 1993 požádala Pozemkový fond České republiky o poskytnutí náhradních pozemků a ten její žádost zaevidoval (bod č. 22 rozsudku). I přes výše uvedené převedl Fond národního majetku pozemek parc. č. 719/8 k. ú. Malešice (odejmutý PK 724 uplatněný v restituční výzvě) kupní smlouvou uzavřenou s NEOS společností s ručením omezeným jako kupujícím dne 1. 9. 1993 (bod č. 68 rozsudku) a následně bylo v roce 2016 rozhodnuto, že nebude žalobkyni vydán (bod č. 38 rozsudku). O nárocích Věry Váchové, respektive žalobkyně, bylo rozhodováno postupně. První rozhodnutí pocházejí z roku 1999, poslední pak z roku 2016 (bod č. 24-41 rozsudku). Hodnotu nevydaných pozemků ocenila žalovaná na částku 567 710,30 Kč (bod č. 53 rozsudku). Žalobkyně (resp. její matka) se zúčastnila veřejné dražby v roce 2005, avšak neúspěšně (bod č. 44-47, 50 rozsudku). Žalobkyně v předžalobní výzvě z roku 2015 žalovanou vyzvala k přecenění restitučního

nároku (*bod č. 48 rozsudku*). Žalovaná dodnes uvedenému nevyhověla, trvá na správnosti původního ocenění (*bod č. 50 rozsudku*).

85. Restituční nárok žalobkyně činí vzhledem k celku dotčených pozemků jednu ideální polovinu. Žalobkyni nebyly na základě shora uvedených rozhodnutí vydány ideální poloviny pozemků vedených v pozemkových knihách jako par. č. 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872, 906 v katastrálním území Malešice, z důvodu jejich zastavěnosti. Předmětné pozemky přešly na stát Výměrem Ústředního národního výboru hlavního města Prahy ze dne 30. 4. 1954 a ze dne 5. 11. 1954, podle něhož vykoupil stát dle zákona č. 46/1964 Sb., nemovitosti v k. ú. Malešice. Pro nevydané pozemky platila (podle sdělení IPR Praha) v době jejich převodu územně plánovací dokumentace, a to tzv. jižní a severní regulační plán 1938 (*bod č. 59, 60 rozsudku*). Těmito dokumenty byly jednotlivé pozemky určeny k souvislému zastavění bytovými nebo rodinnými domy, komunikacemi nebo k zastavění průmyslovou výrobou. K vyvlastnění pozemku PK parc. č. 752 k.ú. Malešice došlo za účelem průmyslové výstavby a komunikace, to na základě Rozhodnutí odboru výstavby Obvodního národního výboru Praha 10 ze dne 22. 1. 1969.

K teoretickým předpokladům pro právo domáhat se žalobou na nahrazení vůle bezúplatného převodu náhradních pozemků a jejich naplnění v případě žalobkyně

86. Náhradový proces je zásadně realizován cestou veřejných nabídek bez ingerence soudu. Soudní rozhodnutí v občanskoprávním řízení, které by nahradilo uplatnění práv souladně s ust. § 11a zákona o půdě je prostředkem ultima ratio, jehož možnost dovodil Ústavní soud (náleze ze dne 1. 9. 2010 sp. zn. I. ÚS 125/10). Předpoklady pro úspěšnost žaloby musí být naplněny až ve fázi po rozhodnutí o nevydání odňatých pozemků, tj. ve fázi, kdy byla žalovaná (její právní předchůdkyně) v pozici povinné osoby k vydání náhradního pozemku dle §11a zákona o půdě ve vztahu ke konkrétní oprávněné osobě. Uvedené vyplývá z úvahy, na základě které Ústavní soud judikoval právo na žalobu, analogií s postavením dlužníka a věřitele v občanskoprávním vztahu. Takové právo logicky nemůže vzniknout dříve, než samotný závazek (tedy povinnost vydat náhradní pozemek). Pochybení žalované ve správním řízení do vydání rozhodnutí o zjištění restitučního nároku a nepřiznání vlastnického statusu k odejmutým pozemkům je třeba řešit podle zákona č. 82/1998 Sb. V daném případě by to byl prokázaný převod pozemku na třetí osobu poté, co o něj paní Váchová zažádala, a zdlouhavé rozhodování o zjištění restitučního nároku. Z řečeného rovněž vyplývá, že samotná délka restitučního řízení nemůže bez dalšího založit právo domáhat se vydání konkrétních náhradních pozemků žalobou (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 18 07/2013*). Zároveň musí být vždy níže uvedené předpoklady pro právo domáhat se náhradních pozemků žalobou shledány přímo v konkrétním případě dané oprávněné osoby (*rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4190/2015, sp. zn. 28 Cdo 2673/2012*). Nelze tedy vycházet ze statistik a dalších přehledů o činnosti žalované. Pouze v těch individuálních případech, kde žalovaná nebo její právní předchůdkyně ve fázi vydávání náhradního pozemku jednala liknavě, účelově a proti smyslu právního předpisu přímo ve vztahu k oprávněné osobě, se lze cestou autoritativního rozhodnutí soudem domoci nahrazení souhlasu žalované s dohodou o vydání konkrétních náhradních pozemků. Z uvedených důvodů nemá význam, kolik pozemků převedla žalovaná na třetí osoby nerestituenty, pokud konkrétním převodem neupřednostnila třetí osobu žalující oprávněnou osobou.
87. Předpoklady pro právo domáhat se žalobou vydání náhradních pozemků jsou zbytečné průtahy přičítané povinné osobě, její liknavý či svévolný postup vůči konkrétnímu oprávněnému. Zásadně kumulativně s uvedenými předpoklady na straně povinné osoby musí být splněna podmínka aktivního jednání oprávněné osoby k získání náhradních pozemků postupem dle § 11a zákona o půdě. Výjimečně není aktivní jednání žalobkyně projevující se účastí ve veřejných nabídkách vyžadováno. Projevem svévolného jednání žalované je totiž dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5389/2014 ze dne 17. 6. 2015 skutečnost, že žalovaná odmítá přecenit výši zjištěného restitučního nároku oprávněné osoby. V takové situaci pokládá Nejvyšší soud účast

oprávněné osoby ve veřejných nabídkách a její vyžadování pro možnost podání žaloby za neúčelnou. Shodně judikoval Nejvyššího soudu i v usnesení sp. zn. 28 Cdo 5487/2017.

88. V posuzovaném případě taková situace nastala. Bylo prokázáno, že se žalobkyně neúspěšně od roku 2015 domáhá přecenění svého restitučního nároku (*bod č. 48, 50 rozsudku*) a tento její požadavek je důvodný, neboť ocenění provedené žalovanou nebylo provedeno správně (*bod č. 89, 90, 91, 92 rozsudku*). Již sama skutečnost, že žalovaná odmítá od roku 2015 přecenit špatně oceněný restituční nárok a tím účast oprávněné osoby ve veřejných nabídkách postrádá smyslu, je dostatečným odůvodněním pro podání žaloby. Nebylo již třeba prokazovat tvrzení o dalším svévolném jednání žalované v podobě neuposlechnutí soudního zákazu nakládání s pozemky, jež žalobou žalobkyně žádala bezúplatně převést. Jednání žalované vůči žalobkyni v rámci vydávání náhradních pozemků, již s ohledem na nekonání v otázce přecenění restitučního nároku, soud hodnotí jako liknavý a svévolný s tím, že žalobkyně skutečně nemá jiný prostředek obrany proti libovůli státu, než domáhat se na podkladě nálezu Ústavního soudu České republiky sp. zn. III. ÚS 495/02 vydání náhradních pozemků žalobou před soudem. Z tohoto pohledu je v tomto konkrétním případě irelevantní kolikrát a zda vůbec se žalobkyně účastnila veřejných nabídek, zda byly nabídky adekvátní restitučnímu nároku.

K charakteru odejmutých pozemků pro účely ocenění pozemků.

89. Žalovaná rozporovala stavební charakter nevydaných pozemků. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu např. sp. zn. 28 Cdo 1013/2016 tvrdila, že v daném případě je kritérium dobové územně plánovací dokumentace převáženo účelem vyvlastnění pozemku. Ten byl u pozemků přidělených v roce 1957 s účinností k roku 1954 Státnímu plemenářskému statku Xaverov zemědělský. Soud se s interpretací uvedeného rozhodnutí a další judikatury v otázce váhy jednotlivých kritérií s žalovanou neshoduje. Z judikatury Nejvyššího soudu (rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 2956/2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014, včetně citovaného rozhodnutí) je zřejmé že sleduje primární cíl zákona o půdě, jímž je odčinění historických křivd. Z těchto pozic přistupuje i k zjištění charakteru pozemku pro účely ocenění restitučních nároků a stanovení kritérií, podle kterých tak činí. Nejvyšší soud v rozhodnutí ve věci sp. zn. 28 Cdo 1013/2016 uvádí, že je sice správné primárně řešit charakter pozemku podle toho, jaký byl v době jeho převodu na stát, ale pokud byl zemědělský, je třeba se ještě zajímat, zda nebyly pozemky určeny k zastavění (*poznámka soudu: bez ohledu na jejich evidenční charakter v pozemkových knihách*). V souladu s přístupy stanovenými Ústavním soudem vykládá zákon tak, aby byl ve prospěch oprávněných osob. Tedy pokud byl evidenční charakter pozemku stavební v době odejmutí, není co dále zkoumat, pokud však byl zemědělský, je třeba se zajímat o skutečný účel vyvlastnění, šlo-li o účel stavební, pak je třeba pozemek ocenit jako stavební. Uvedený přístup tak zároveň eliminuje případnou účelovost v evidenčním charakteru pozemků před jejich odnětím, kterou nelze v tehdejší době nesvobody vyloučit. Soud považuje ocenění pozemku odejmutých rodině žalobkyně výkupním výměrem z roku 1952 a 1954 (viz shora) jako stavebních za správné, včetně pozemků přidělených Státnímu plemenářskému statku Xaverov, neboť znalec Doc. Ing. Jaromír Ryska, CSc. při určení jejich charakteru respektoval zmíněnou judikaturu Nejvyššího soudu, když pro určení charakteru pozemku bylo rozhodujícím kritériem jejich začlenění do funkční plochy v územně plánovací dokumentaci či vyvlastnění pozemků výslovně za účelem výstavby.
90. Pokud jde o charakter pozemku PK parc. č. 752, soud vyšel ze zjištění, že byl odňat za účelem výstavby, která se následně realizovala, přičemž v době odnětí byl určen k zastavění nejen směrným územním plánem z roku 1964, ale rovněž vydaným rozhodnutím o umístění stavby na tomto pozemku, jehož podkladem byl mimo jiné podrobný územní plán průmyslové oblasti Malešice — Hostivař, schválený Radou NVP v roce 1966 a staveniště bylo vyjmuté z výrobního plánu zemědělského. Závěr znalce Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. o jeho stavebním charakteru tak odpovídá skutkovým zjištěním. Toto posouzení je v souladu s ustáleným názorem judikatury, že byl-li odejmut pozemek sice evidenčně zemědělský, avšak v době odejmutí měl povahu pozemku stavebního, popřípadě byl za takovým účelem (i jen faktickým ne nutně deklarovaným)

odebrán je za něj nutno podle §28 a zákona o půdě poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu podle §14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb. (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1227/2015 ze dne 1. 9. 2015*).

91. Soudu je známo z úřední činnosti, že charakter nevydaného pozemku PK parc. č. 752 v katastrálním území Malešice, v minulosti řešily soudy v řízeních o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s jednotlivými oprávněnými smlouvy o bezúplatném převodu pozemků (ohledně Václava Hlaváče v rozsudku Okresního soudu v Mělníku č. j. 15 C 47/2016 – 1377 ze dne 23. 3. 2018, ohledně Ing. Jana Hlaváče v rozsudku Okresního soudu Praha - východ č. j. 5 C 178/2016-239 ze dne 24. 7. 2017 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 26 Co 405/2017-598 ze dne 13. 6. 2018, Okresního soudu v Kolíně č. j. 6 C 71/2016/2016-2017 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze sp. zn. 20 Co 264/2017 a ohledně Zuzany Novotné v rozsudku Okresního soudu v Olomouci č. j. 18 C 169/2016-965 ze dne 16. 4. 2018). Soudy shodně dospěly k závěru, že pozemek PK parc. č. 752 vyvlastněný rozhodnutím z 22. 1. 1969, které nabylo právní moci dne 15. 3. 1969 je nutno ocenit jako stavební. Zároveň všechny uvedené soudy přisvědčily závěrům znaleckého posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky CSc. jako vnitřně nerozporným, logickým, podloženým dobovými dokumenty.
92. Ve skutkově stejné věci žalobkyně, pokud jde o ocenění nevydaných pozemků z restitučního nároku, zhodnotil Nejvyšší soud obiter dictum v odůvodnění usnesení č. j. 28 Cdo 2288/2018-333 ze dne 18. 9. 2018, závěry nižších soudů ohledně zjištění stavebního charakteru části nevydaných pozemků a jejich ocenění pro určení výše restitučního nároku jako správné. Nejvyšší soud uvedl, že v situaci, kdy ze skutkových zjištění soudu jednoznačně vyplynulo, že v době přechodu odňatých pozemků na stát existovala pro dané území platná územně plánovací dokumentace, podle níž byla většina odňatých pozemků určena k zastavění buď bytovými nebo rodinnými domy či průmyslovou výstavbou, koresponduje s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu, že nižší soudy dospěly k závěru, že takové pozemky je třeba ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (např. rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2956/2014 ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 4678/2014 ze dne 3. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 444/2014 ze dne 3. 4. 2014, a usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3971/2014 ze dne 25. 11. 2015 a sp. zn. 28 Cdo 1029/2015 ze dne 2. 9. 2015).

Cena nevydaných pozemků

93. Žalovaná cenu odejmutých pozemků prokazovala znaleckými Daniely Raškové (*posudky na čl. 380-381, 392-393, 403-404, 412-413, 417-418, 424-425, 436-437, 443-444, 462-463, 371-372, 471, 496, 478-479, 489-490, 502-503, 510-511 spisu; objednávky posudků na čl. 378-379, 389-390, 399-400, 410-411, 419-420, 429-430, 438-439, 455-456, 467-468, 472-473, 483-484, 491-492, 500-501, 508-509, 519-520, 833-834 spisu; stanovení BPEJ pozemků na čl. 378, 387, 397, 409, 421, 431, 440, 468, 473, 485, 494, 498, 506, 513 spisu*), Ing. Tomička (*čl. 452, 453-454 spisu*) a Ing. Čoudka (*čl. 481-482 spisu*), přičemž znalci nevycházeli z dobové dokumentace, ale jak znalkyně Rašková v posudcích uvádí, ocenila pozemky v kultuře „role“ podle požadavku žalované. Uvedené posudky tak neberou v úvahu jiná kritéria než evidenční stav v době odejmutí pozemků, nerespektují tak ustálenou judikaturu v otázce určení charakteru odejmutého pozemku pro účely ocenění (*viz shora*), nemohou proto dojít ke správnému závěru o ceně v situaci, kdy bylo prokázáno, že evidenční charakter byl odlišný s účelem odejmutí či dobovou územně plánovací dokumentací. Soud pokládá za správné ocenění provedené znalcem Doc. Ing. Jaromírem Ryskou CSc. ve znaleckém posudku č. z. d. 2245/04/2017 ze dne 30. 1. 2017 (*první strana na čl. 180, v úplném znění v ISAS*) ve znění dodatku (*čl. 215-216 spisu*) a dodatku č. 2 (*čl. 198-210 spisu*), který ocenil předmětné pozemky podle aktuálního stavu oceňovaných pozemků ke dni přechodu na stát, když pro určení stavu pozemku bylo rozhodujícím kritériem jejich začlenění do funkční plochy v územně plánovací dokumentaci či vyvlastnění pozemků výslovně za účelem výstavby. Cena

nevydaných pozemků a částí pozemků rodině žalobkyně o celkové rozloze 214 055 m² byla znalcem určena částkou 38 386 960 Kč, z čehož žalobkyni náleží polovina ve výši 19 193 480 Kč.

K vhodnosti náhradních pozemků a překážkám jejich vydání

94. Při jednání dne 25. 5. 2021 soud řízení ve shodě s ust. § 96 o. s. ř. zastavil, co do pozemku parc. č. 1072, o výměře 6 490 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda (*čl. 1009 a čl. 1016 spisu*), a co do pozemku parc. č. 463/15, o výměře 387 m², katastrální území Březno u Mladé Boleslavi, obec Březno, druh pozemku trvalý travní porost (*čl. 1013 a čl. 1017 spisu*), když žalobkyně vzala žalobu v této části částečně zpět a žalovaná s tímto částečným zastavením souhlasila.
95. Z důvodu zastavení řízení co do výše uvedených pozemků soud nezjistil žádné pro věc významné skutečnosti z výpisu z katastru nemovitostí pro LV č. 10002 katastrální území Březno u Mladé Boleslavi, obec Březno (*čl. 25-26 spisu*).
96. Při jednání dne 25. 11. 2021 (*čl. 1074 spisu*) vzala žalobkyně žalobu částečně zpět v rozsahu pozemku par. č. 271/5, katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021 a pozemku parc. č. 1494/2, katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP – 1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021.
97. *Dle ust. § 96 odst. 1, 2 věta první, 3 o. s. ř. žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení.*
98. Jelikož žalobkyně žalobu v této části částečně zpět a žalovaná s tímto částečným zastavením při jednání ve věci souhlasila, soud řízení v této ve shodě s ust. § 96 o. s. ř. zastavil (viz výrok č. III rozsudku).
99. Přehled žalobkyní požadovaných pozemků včetně grafických příloh a výpočtem ceny pozemků pro účely restitučních sporů je založen na čl. 278 spisu a následně aktualizovaný na čl. 840– 859 spisu, v barevném provedení na čl. 943-961 spisu.
100. Vydání náhradního pozemku, který spravuje žalovaná a je ve vlastnictví státu upravuje § 11a zákona o půdě a překážky jeho vydání jsou totožné jako překážky pro vydání odejmutého pozemku uvedené v §11 odst. 1. zákona o půdě.
101. Soud při posuzování vhodnosti pozemků, o něž žalobkyně žádá, vycházel z následujících premis. Vhodnost pozemku je třeba hodnotit individuálně v každém konkrétním případě i s ohledem na faktický stav. Definice vhodnosti pozemku k vydání není obsahem žádného právního předpisu, hlediska, z kterých je nutno pozemek jako vhodný k vydání posuzovat naznačila postupně judikatura vyšších soudů. Je nutno trvat na přednosti oprávněných osob při vydávání pozemků před třetími osobami, obce nevyjímaje, pokud nejde o zákonem stanovenou přednost třetích osob v § 11a odst. 13 zákona o půdě. Podle judikatury vyšších soudů by náhradní pozemky měly být ekvivalentní k odejmutým. Podle zákona o půdě § 11a odst. 2 nezahrne pozemkový úřad do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu. Aplikujíc uvedené shledává soud za možné vydat žalobkyni následující pozemky:
102. Jelikož v případě pozemku parc. č. 979, o výměře 4 661 m², katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 28 246,10 Kč (*čl. 803 spisu*).

103. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
104. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1035, o výměře 3 902 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 19 296,60 Kč (*čl. 803 spisu*).
105. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
106. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1036, o výměře 4 889 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 20 044,90 Kč (*čl. 803 spisu*).
107. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
108. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1021, o výměře 4 680 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 34 227,20 Kč (*čl. 803 spisu*).
109. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
110. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1073, o výměře 7 195 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 30 215 Kč (*čl. 803 spisu*).
111. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
112. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1075, o výměře 8 271 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 40 428,60 Kč (*čl. 803 spisu*).
113. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
114. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1081, o výměře 3 994 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku trvalý travní porost, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 13 022,75 Kč (*čl. 803 spisu*).
115. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem trvalým travním porostem.

116. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1193, o výměře 11 635 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 47 703,50 Kč (*čl. 803 spisu*).
117. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
118. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1260, o výměře 4 480 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 18 368 Kč (*čl. 803 spisu*).
119. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
120. Jelikož v případě pozemku parc. č. 1442, o výměře 7 425 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, bylo mezi účastníky nesporným, že v případě tohoto pozemku není překážka jeho vydání, soud jej žalobkyni vydal, přičemž vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 32 089,50 Kč (*čl. 803 spisu*).
121. V této souvislosti soud dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem tohoto vydávaného pozemku. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
122. K pozemku parc. č. 5034/1, o výměře 405 315 m², katastrální území Kbel, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, a k pozemku parc. č. 1484, o výměře 364 259 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, uvádí soud následující:
123. Žalovaná poukazovala na překážku vydání těchto pozemků, když jejich cena převyšuje žalobkyní uplatněný nárok (žalovaná ocenila předmětné pozemky jako stavební). Oproti tomu žalobkyně uváděla, že jejich cena žalobkyní uplatňovaného nároku zdaleka nedosahuje.
124. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 5034/1, katastrální území Kbel. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
125. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
126. Ke stanovení hodnoty těchto pozemků soud provedl důkaz znaleckým posudkem Ing. Svobody ze dne 29. 6. 2021 (*čl. 1022-1035 spisu*) ve spojení s výsledkem znalce při jednání dne 25. 11. 2021 (*čl. 1073-1074 spisu*). Znalec stanovil cenu pozemku parc. č. 5034/1, katastrální území Kbel, ve výši 1 864 218,90 Kč a cenu pozemku parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky, ve výši 1 788 085,10 Kč, přičemž oba pozemky ocenil jako ornou půdu dle § 14 a přílohy č. 9 vyhlášky č. 182/1988 Sb. Z výpisů z katastru nemovitostí, které tvoří přílohu znaleckého posudku se podává, že pozemek parc. č. 5034/1, katastrální území Kbel, a pozemek parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky, jsou v katastru nemovitostí evidovány jako druh pozemku orná půda. Při výslechu znalec uvedl, že zastavitelnost předmětných pozemků zjišťoval jednak prohlídkou pozemků na místě samém a jednak informacemi ze stavebního úřadu – zejména z textové části územního plánu města Staré Benátky. Textová část územního plánu řadí tyto pozemky do územního rozvojového území č. 27 - specifické využití, outdoorové aktivity. Na pozemcích lze zřídit stavby pro sport a rekreaci (např. klubovna, šatna, služební byt, stravovací zařízení), ale musí se vztahovat k outdoorovým aktivitám, které se konají na volném

prostranství. Pokud by měl investor zájem na předmětných pozemcích něco vybudovat (např. pro koně, golf či cyklocross), musí si nechat do roku 2025 zpracovat územní studii, která je podmínkou pro rozhodování o stavebním povolení. Na pozemcích nejsou žádné inženýrské sítě a lokalita není v tomto směru v územním plánu obce nijak řešena. Předmětné pozemky jsou teď materiálně nezastavitelné, ale formálně na nich bude možné něco vybudovat (po územní studii a přivedení inženýrských sítí).

127. Ze znaleckého posudku Ing. Tomíčka č. 11208-33-2021 ze dne 5. 3. 2021 (*čl. 623-634 spisu*) soud zjistil, že pozemek parc. č. 5034/1, katastrální území Kbel, je charakteru orná půda. Pozemek se nachází v plochách sport, tělovýchova, přičemž se na těchto plochách uvažuje se stavbami. Dle skutečnosti se jedná o zemědělsky užívaný pozemek bez porostů. Jelikož znalec vycházel při stanovení ceny tohoto pozemku ve výši 22 158 445 Kč z ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., tj. pozemek ocenil jako stavení, nemohl soud z takto stanovené ceny pozemku vycházet (viz níže).
128. Ze znaleckého posudku Ing. Magdaleny Čudové č. 2786/2018 ze dne 15. 6. 2018 (*čl. 918-935 spisu*) soud zjistil, že pozemek parc. č. 5034/1, katastrální území Kbel, je charakteru orná půda. Ze znaleckého posudku ve spojení s jeho přílohou vyplývá, že pozemek je veden v zastavěném území a zastavitelných plochách obce, pod veřejnou infrastrukturou, plochou občanské vybavenosti OS.3 – sport – specifické využití – outdoorové aktivity. Jelikož znalkyně vycházela při stanovení ceny tohoto pozemku ve výši 22 130 199 Kč z ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., tj. pozemek ocenila jako stavení, nemohl soud z takto stanovené ceny pozemku vycházet (viz níže).
129. Ze znaleckého posudku Ing. Tomíčka č. 11210-35-2021 ze dne 5. 3. 2021 (*1. strana na čl. 688 spisu, ISAS: 5_SPU_přilohac_7_znalecky_posudek_11210-35-2021*) soud zjistil, že pozemek parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky, je charakteru orná půda. Pozemek se nachází v plochách sportu a outdoorových aktivit, přičemž se na těchto plochách uvažuje se stavbami. Dle skutečnosti se jedná o zemědělsky užívaný pozemek, bez porostů. Jelikož znalec vycházel při stanovení ceny tohoto pozemku ve výši 12 494 083,70 Kč z ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., tj. pozemek ocenil jako stavení, nemohl soud z takto stanovené ceny pozemku vycházet (viz níže).
130. Ze znaleckého posudku Ing. Magdaleny Čudové č. 2785/2018 ze dne 15. 6. 2018 (*čl. 899-911 spisu*) soud zjistil, že pozemek parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky, je charakteru orná půda. Ze znaleckého posudku ve spojení s jeho přílohou vyplývá, že pozemek je veden v zastavěném území a zastavitelných plochách obce, pod veřejnou infrastrukturou, plochou občanské vybavenosti OS.3 – sport – specifické využití – outdoorové aktivity. Jelikož znalkyně vycházela při stanovení ceny tohoto pozemku ve výši 19 888 541,40 Kč z ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., tj. pozemek ocenila jako stavení, nemohl soud z takto stanovené ceny pozemku vycházet (viz níže).
131. Sdělení stavebního úřadu Benátky nad Jizerou ze dne 5. 3. 2021 (*čl. 668, shodně čl. 994 spisu*) prokazuje, že pozemek parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky, je evidován jako druh pozemku orná půda, ani částečně není vyloučen z převodu a je určen k zastavění stavbou.
132. V usnesení ze dne 13. 3. 2019, sp. zn. 28 Cdo 366/2019 Nejvyšší soud České republiky konstatoval, že *náhradní pozemky vydávané oprávněné osobě podle zákona č. 229/1991 Sb. se oceňují podle cenových předpisů účinných ke dni 24. 6. 1991, avšak podle stavu, jaký mají v okamžiku jejich vydání oprávněné osobě.*
133. V rozsudku ze dne 16. 1. 2019, sp. zn. 28 Cdo 3240/2018 Nejvyšší soud České republiky konstatoval, že *při posuzování vhodnosti pozemků poskytovaných oprávněné osobě podle zákona č. 229/1991 Sb. za pozemky, které jí nelze vydat, je rozhodný stav ke dni vyhlášení rozhodnutí soudem.*

134. V rozsudku ze dne 3. 5. 2018, sp. zn. 14 Co 366/2017 Krajský soud v Ústí nad Labem uvedl, že *konceptní začlenění pozemku v územním plánu do kategorie územní rezerva nic nemění na jeho původním určení dle katastrálního zákona. Při oceňování pozemků je proto třeba vycházet z údajů uvedených v katastru nemovitostí.*
135. Dle ust. § 11a odst. 14 zákona o půdě *cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavení budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.*
136. V rozsudku ze dne 8. 3. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4335/2014 Nejvyšší soud České republiky konstatoval, že *v této souvislosti je nutné mít na zřeteli konstantní judikaturu Ústavního soudu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. prosince 2008, sp. zn. I. ÚS 755/06, či nálezy Ústavního soudu ze dne 29. října 2008, sp. zn. I. ÚS 320/06), dle níž při výkladu a aplikaci právních předpisů nelze pomíjet jejich účel a smysl, který není možné hledat jen ve slovech a větech toho kterého předpisu, ve kterém jsou vždy přítomny i principy uznávané demokratickými právními státy. Obecný soud není absolutně vázán doslovným zněním zákona, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit, pokud to vyžaduje účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku a že povinnost soudů nalézat právo neznamená pouze vyhledávat přímé a výslovné pokyny v zákonném textu, ale též povinnost zjišťovat a formulovat, co je konkrétním právem i tam, kde jde o interpretaci abstraktních norem a ústavních zásad. Ústavní soud přitom již několikrát zdůraznil, že restitučními zákony se demokratická společnost snaží alespoň částečně zmírnit následky minulých majetkových a jiných křivd a stát a jeho orgány jsou povinny postupovat podle restitučního zákona v souladu se zákonnými zájmy osob, jejichž újma má být alespoň částečně kompenzována. Ke splnění účelu a cíle restitucí je proto zejména nutné, aby obecné soudy interpretovaly restituční zákony ve vztahu k oprávněným osobám vstřícně, v duchu snahy o zmírnění některých majetkových křivd, v jejichž důsledku k přechodu majetku došlo. Případné legislativní nedůslednosti (mezery v právních předpisech) různého druhu, jakož i nepředvídatelnost v postupu různých státních orgánů, nebo osob jednajících za stát, nelze vykládat v neprospěch oprávněných osob, ale, ve vztahu ke konkrétní věci, s ohledem na platné konstitutivní hodnoty a principy demokratického právního státu tak, jak jsou vyjádřeny v ústavním pořádku České republiky.*
137. Dle ust. 30 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, *územní studie navrhuje, prověřuje a posuzuje možná řešení vybraných problémů, případně úprav nebo rozvoj některých funkčních systémů v území, například veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability, které by mohly významně ovlivňovat nebo podmiňovat využití a uspořádání území nebo jejich vybraných částí.*
138. Z provedeného dokazování vyplynulo, že se jedná o zemědělsky využívané pozemky charakteru orná půda bez porostů, přičemž na těchto mohou být do roku 2025 zřízeny pouze stavby pro sport a rekreaci, a to za předpokladu, že o jejich stavbu projeví zájem některý z investorů (dosud zájem nikdo neprojevil), bude zpracována územní studie, vydáno stavební povolení a na pozemky budou přivedeny veškeré potřebné inženýrské sítě.
139. Územní studie je jedním z územně plánovacích podkladů, který je určený k ověření možnosti a podmínek změn. Územní studie slouží jako podklad k pořizování politiky územního rozvoje a také jako podklad k pořízení územně plánovací dokumentace a jejich změn. Pro stavební úřad je územní studie neopomenutelným podkladem a úřad může o konkrétním pozemku rozhodovat až po jejím zpracování. Územní studii je nutné pořídit v případě, kdy je to uloženo územně plánovací dokumentací, tedy územním plánem, jako je tomu v projednávaném případě. Jinými slovy řečeno, bez územní studie je možné stavět v zastavitelném území pouze tam, kde není územním plánem stanovena podmínka vypracování územní studie.

140. Jelikož soud rozhoduje podle stavu, jaký mají pozemky v okamžiku jejich vydání oprávněné osobě (*srovnej usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 3. 2019, sp. zn. 28 Cdo 366/2019*), pozemky jsou svým charakterem ornou půdou, fakticky se jedná o pole, která t. č. nemohou být fakticky zastavěny (minimálně chybí územní studie), vycházel soud při stanovení jejich ceny jako z ceny orné půdy (viz výše). Soud si je vědom ust. § 11a odst. 14 zákona o půdě, který hovoří o tom, že pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební, ale v tomto případě se od doslovného znění zákona v souladu s ústavními principy odchýlil s ohledem na smysl a účel zákona, kdy je rozdíl mezi zastavěním (stavby sloužící k bydlení, průmyslové výrobě, apod.) a příp. možným budoucím zastavěním (např. klubovna, šatna, služební byt, stravovací zařízení, golfové hřiště, okruh pro cyklocross, apod.) za splnění řady předpokladů (územní studie, stavební povolení, zajištění inženýrských sítí), jako je tomu v tomto konkrétním případě.
141. S ohledem na výše uvedené vycházel soud při stanovení cenu pozemku parc. č. 5034/1, katastrální území Kbel, ve výši 1 864 218,85 Kč ze znaleckého posudku Ing. Svobody č. 3023-25/2021 ze dne 29. 6. 2021 (*bod č. 126 rozsudku*).
142. S ohledem na výše uvedené vycházel soud při stanovení cenu pozemku parc. č. 1484, katastrální území Staré Benátky, ve výši 1 788 085,10 Kč ze znaleckého posudku Ing. Svobody č. 3023-25/2021 ze dne 29. 6. 2021 (*bod č. 126 rozsudku*).
143. Soud zamítl návrhy žalované na výslech znalkyně Ing. Čudové a výslech znalce Ing. Tomíčka k hodnotě pozemku p. č. 5034/1, k. ú. Kbel a výslech znalkyně Ing. Čudové k hodnotě pozemku p. č. 1484, k. ú. Staré Benátky, jelikož navrhované důkazy nemohly prokazovanou skutečnost dokázat – znalci ocenili pozemky jako stavební, přičemž soud má za to, že pozemky mají být oceněny jako orná půda (viz výše).
144. Soud rovněž zamítl návrh žalobkyně na výslech znalce Ing. Tomíčka k hodnotě pozemku p. č. 1484, k. ú. Staré Benátky, jelikož navrhovaný důkaz nemohl prokazovanou skutečnost dokázat – znalec ocenil pozemek jako stavební, přičemž soud má za to, že pozemek má být oceněn jako orná půda (viz výše).
145. K pozemku parc. č. 1494, o výměře 2 759 m², katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, druh pozemku orná půda, uvádí soud následující:
146. Žalovaná poukazovala na překážku vydání tohoto pozemku, když jednak je pozemek zastavěn trafostanicí a jednak přes něj vede silnice. Oproti tomu žalobkyně uváděla, že zde není překážka vydání, jelikož trafostanice není překážkou převodu, když pozemek je zemědělsky obhospodařované pole, a část pozemku s komunikací lze oddělit a žalobkyni lze převést jen část bez komunikace.
147. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 15 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 1494, katastrální území Staré Benátky. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
148. Soud k tomuto pozemku provedl důkaz znaleckým posudkem Ing. Tomíčka č. 11210-35-2021 ze dne 5. 3. 2021 (*1. strana na čl. 688 spisu, ISAS: 5_SPU_prilohac_7_znalecky_posudek_11210-35-2021*) a ortofotomapou pozemku (*čl. 821 spisu*), přičemž ze znaleckého posudku zjistil, že přes část pozemku vede komunikace. Ze znaleckého posudku by rovněž vyplývala cena tohoto pozemku, která však byla mezi účastníky nespornou.
149. Ačkoli z výřezu územního plánu, výkresu dopravní infrastruktury a výkresu veřejně prospěšných staveb obce Březno (*čl. 823 spisu*) vyplývá, že na předmětném pozemku není žádná veřejně-prospěšná stavba ani komunikace dle územního plánu, uvedené je v rozporu se zjištěním znalce (*bod č. 148 rozsudku*) i geometrickým plánem, který právě komunikaci z předmětného pozemku oddělil (*bod č. 152 rozsudku*).

150. Z fotografie pozemku (*čl. 822 spisu*) vyplývá, že na předmětném pozemku nachází minimálně jeden stožár vysokého napětí.
151. Sdělení stavebního úřadu Benátky nad Jizerou ze dne 5. 3. 2021 (*čl. 668, shodně čl. 994 spisu*) prokazuje, že se na předmětném pozemku nachází vrchní vedení vysokého napětí elektrické energie včetně trafostanice.
152. Z geometrického plánu Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP-1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021 (*přílohová obálka*) soud zjistil, že tento dělí předmětný pozemek na dvě části, přičemž nově vzniklý pozemek parc. č. 1494/2 je komunikací, která by skutečně představovala překážku vydání, a nově vzniklý pozemek parc. č. 1494/1 je ornou půdou, která může být žalobkyni vydána. Současně žalobkyně vzala v rozsahu pozemku parc. č. 1494/2, katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP – 1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021, žalobu při jednání dne 25. 11. 2021 částečně zpět (*čl. 1074 spisu, bod 98 rozsudku*), a nadále požadovala vydat pozemek par. č. 1494/1, katastrální území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP – 1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021.
153. V usnesení ze dne 11. 2. 2019, sp. zn. 28 Cdo 4325/2018 Nejvyšší soud České republiky konstatoval, že *závěru o vhodnosti pozemku požadovaného oprávněnou osobou podle zákona č. 229/1991 Sb. jako pozemku náhradního nepřekáží bez dalšího skutečnost, že je na pozemku zřízena technická infrastruktura – vodovod a elektrické vedení.*
154. Soud žalobkyni pozemek parc. č. 1494/1, o výměře 2 417 m², v katastrálním území Staré Benátky, obec Benátky nad Jizerou, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíšťové č. 1516-76/2021, PGP-1735/2021-207 ze dne 21. 9. 2021 vydal, když dle ustálené judikatury (*viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2019, sp. zn. 28 Cdo 4325/2018*) není veřejná infrastruktura, která se na tomto pozemku nachází (elektrické vedení a trafostanice), překážkou vydání, tj. soud neshledal překážku, která by bránila jeho vydání žalobkyni (část pozemku s komunikací byla oddělena).
155. Soud vycházel z nesporné hodnoty tohoto pozemku ve výši 4,70 Kč/1 m² (*čl. 1013 spisu*). Jelikož soud žalobkyni přiznal k uspokojení jejího nároku nově oddělený pozemek parc. č. 1494/1, o výměře 2 417 m², vycházel z jeho nesporné hodnoty ve výši 11 359,90 Kč (4,70 Kč x 2 417 m²).
156. Jelikož v návaznosti na změnu judikatury v průběhu řízení ohledně možností dělení pozemků soudy – nález Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19 byl překonán stanoviskem pléna Ústavního soudu ze dne 12. 10. 2021, sp. zn. Pl. ÚS-st. 54/21, vzal zástupce žalobkyně zpět svůj návrh na provedení důkazů souhlasem žalované s dělením pozemku parc. č. 1494, katastrální území Staré Benátky a souhlasným územním rozhodnutím stavebního úřadu o dělení pozemku parc. č. 1494, katastrální území Staré Benátky (*čl. 1074 spisu*), soud o těchto návrzích nerozhodoval.
157. Soud zamítl návrh žalované na doplnění dokazování místním šetřením pozemku parc. č. 1494, katastrální území Staré Benátky, když měl skutkový stav za dostatečně prokázaný v rozsahu potřebném pro rozhodnutí i bez místního šetření.
158. K pozemku parc. č. 271, o výměře 19 083 m², katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov, druh pozemku orná půda, uvádí soud následující:
159. Žalovaná poukazovala na překážku vydání tohoto pozemku, když přes něj vede silnice. Oproti tomu žalobkyně uváděla, že zde není překážka vydání, jelikož se zde žádná komunikace nenachází, jedná se pouze o vyjeté koleje na zemědělsky obhospodařovaném pozemku.
160. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 17 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 271, katastrální území Bechov. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.

161. Soud k tomuto pozemku provedl důkaz fotografií tohoto pozemku (*čl. 824 spisu*), výřezem z územního plánu obce Bechov – hlavního výkresu (*čl. 825 spisu*), výřezem z územního plánu obce Bechov – výkresu veřejně prospěšných staveb (*čl. 826 spisu*), výřezem z územního plánu obce Bechov – výkresu koncepce veřejné infrastruktury – doprava (*čl. 827 spisu*), grafickými přílohami územního plánu Dolní Bousov (*čl. 1077 spisu*) a výňatkem z textové části územního plánu Dolní Bousov (*čl. 107 spisu*), přičemž zejména z výřezu územního plánu obce Bechov – výkresu koncepce veřejné infrastruktury – doprava zjistil, že přes pozemek vede, příp. má vést cyklostezka (napříč pozemkem v jeho levé části).
162. Rovněž soud provedl důkaz přípisem Státního pozemkového úřadu ze dne 13. 9. 2021 (*čl. 1055 spisu*), z něhož vyplývá, že žádosti žalobkyně o dělení předmětného pozemku nelze vyhovět, jelikož se nejedná o oddělení již existující stavby či stavby, ke které by bylo již vydáno územní rozhodnutí s přesným zákresem hranic stavby, případně stavby s již zpracovanou stavební dokumentací vyhotovenou pro vydání územního rozhodnutí s přesným zakreslením hranic.
163. V návaznosti na změnu judikatury v průběhu řízení ohledně možností dělení pozemků soudy – nález Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19 byl překonán stanoviskem pléna Ústavního soudu ze dne 12. 10. 2021, sp. zn. Pl. ÚS-st. 54/21, předložila žalobkyně k důkazu geometrický plán pro rozdělení pozemku par. č. 271, katastrální území Bechov, Zdeňky Bičíš'ové, č. 346-76/2021 (*přílohová obálka*) a v rozsahu pozemku parc. č. 271/5, katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov, vymezený geometrickým plánem Zdeňky Bičíš'ové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021, vzala žalobu při jednání dne 25. 11. 2021 částečně zpět (*čl. 1074 spisu, bod 98 rozsudku*), a nadále požadovala vydat pozemky par. č. 271/4 a parc. č. 271/6, katastrální území Bechov, obec Dolní Bousov, vymezené geometrickým plánem Zdeňky Bičíš'ové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021.
164. Z geometrického plánu Zdeňky Bičíš'ové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021 (*přílohová obálka*) soud zjistil, že tento dělí předmětný pozemek na tři části, přičemž prostřední část (nově vzniklý pozemek parc. č. 271/5) je oddělením plánované cyklostezky, kterou sama žalobkyně v návaznosti na předběžný názor soudu navrhla oddělit (*čl. 1013 spisu*).
165. Dle ust. § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, *podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků*
166. Soud žalobkyni vydal nově vzniklé pozemky parc. č. 271/4 a parc. č. 271/6, když územním plánem plánovaná cyklostezka byla oddělena geometrickým plánem Zdeňky Bičíš'ové č. 346-76/2021, PGP – 1955/2021 – 207 ze dne 25. 10. 2021 (nově vzniklý pozemek parc. č. 271/5), tj. soud neshledal překážku, která by bránila jeho vydání žalobkyni.
167. Soud si je vědom skutečnosti, že plánovaná cyklostezka nemá t. č. přesně zakreslené hranice (*bod 161 rozsudku*), ale vyhotovitelka geometrického plánu vycházela z vyznačení cyklostezky v územním plánu obce (*čl. 1092 spisu*) a nově oddělený pozemek parc. č. 271/5 je dostatečně široký (5 m), aby na tomto mohla být v budoucnu cyklostezka zřízena. V opačném případě by budoucím neurčitým plánováním cyklostezek mohlo dojít k úplnému zablokování vydávání pozemků oprávněným osobám. V této souvislosti soud poznamenává, že předmětná cyklostezka je plánována již dlouhodobě, aniž by došlo k nějakému posunu v zakreslení jejích hranic či jejímu vybudování (*zejména čl. 1078 spisu*).
168. Soud vycházel z nesporné hodnoty pozemku ve výši 104 011 Kč (105 163 Kč celý pozemek /*čl. 1014 spisu*/ 19 083 m², proporcčně poníženo o 1 152 Kč za 209 m² představující výměru odděleného pozemku, který nebyl žalobkyni vydán).

169. Taktéž soud zaznamenal, že ve výřezu územního plánu obce Bechov – výkresu dopravní infrastruktury (*čl. 827 spisu*) je při dolním okraji pozemku nakreslena účelová komunikace veřejně přístupná. Zde se však jedná o technickou nepřesnost v jejím zakreslení, když veřejně přístupnou účelovou komunikací je pozemek parc. č. 351, který je veden pod pozemkem par. č. 271 a čára ve výřezu územního plánu obce je pouze přímkou spojující dva body, tj. přes pozemek parc. č. 271 účelová komunikace nevede.
170. Jelikož zástupce žalobkyně vzal zpět svůj návrh na provedení důkazů souhlasem žalované s dělením pozemku parc. č. 271, katastrální území Bechov a souhlasným územním rozhodnutím stavebního úřadu o dělení pozemku parc. č. 271 katastrální území Bechov (*čl. 1074 spisu*), soud o těchto návrzích nerozhodoval.
171. Soud zamítl návrh žalované na doplnění dokazování místním šetření pozemku parc. č. 271, katastrální území Bechov, když měl skutkový stav za dostatečně prokázaný v rozsahu potřebném pro rozhodnutí i bez místního šetření.
172. V případě pozemku parc. č. 88/1, o výměře 2 737 m², katastrální území Horní Bukovina, obec Horní Bukovina, druh pozemku trvalý travní porost, vycházel soud z jeho nesporné hodnoty ve výši 13 280 Kč (*čl. 1014 spisu*).
173. Žalovaná poukazovala na překážku vydání tohoto pozemku, jelikož se na pozemku nachází budova jiného vlastníka. Oproti tomu žalobkyně uváděla, že zde není překážka vydání, jelikož jednak je stavba na pozemku umístěna neoprávněně bez souhlasu žalované, a jednak jednoduché stavby nejsou zákonnou překážkou.
174. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 18 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 88/1, katastrální území Horní Bukovina. Předmětný pozemek je svým charakterem trvalý travní porost.
175. Soud k tomuto pozemku provedl důkaz znaleckým posudkem Ing. Tomíčka č. 11207-32-2021 ze dne 7. 2. 2021 (*čl. 657-667 spisu*), z něhož zjistil, že se na pozemku nachází jednoduchá dřevostavba, která není zapsána v katastru nemovitostí. Ačkoli žalovaná navrhovala tento důkaz i ke zjištění ceny tohoto pozemku (13 280 Kč), soud vycházel z ceny pozemku, kterou účastníci učinili nespornou (rovněž 13 280 Kč).
176. V nálezu ze dne 28. 5. 2002, sp. zn. II. ÚS 747/2000 Ústavní soud konstatoval, že *i zastavěný pozemek tedy lze vydat, a to v případech, kdy stavba nebrání zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku nebo jedná-li se o stavbu movitou nebo dočasnou nebo jednoduchou nebo drobnou a nebo o stavbu umístěnou pod povrchem země.*
177. Soud tento pozemek žalobkyni vydal, když jednoduchá stavba, která se na pozemku nachází, nepředstavuje překážkou vydání (*viz náleží Ústavního soudu ze dne 28. 5. 2002, sp. zn. II. ÚS 747/2000*), tj. soud neshledal překážku, která by bránila jeho vydání žalobkyni.
178. Soud zamítl návrh žalované na doplnění dokazování ortofotomapou (*čl. 687 spisu*) a místním šetření tohoto pozemku, jelikož měl tvrzenou skutečnost (*že se na pozemku nachází budova jiného vlastníka – jednoduchá stavba*) za prokázanou ze znaleckého posudku Ing. Tomíčka č. 11207-32-2021 ze dne 7. 2. 2021.
179. V případě pozemku parc. č. 46/5, o výměře 144 970 m², katastrální území Lhotice u Bosně, obec Mnichovo Hradiště, druh pozemku orná půda porost, vycházel soud z jeho nesporné hodnoty ve výši 1 046 822 Kč (*čl. 1015 spisu*).
180. Žalovaná poukazovala na překážku vydání tohoto pozemku, jelikož k pozemku má lepší právo jiná oprávněná osoba – řízení zahájené u Okresního soudu v Liberci dne 14. 6. 2018 vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 C 71/2019.

181. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 19 rozsudku*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 46/5, katastrální území Lhotice u Bosně. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
182. Soud k tomuto pozemku provedl důkaz žalobou o uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu pozemku s návrhem na vydání předběžného opatření ze dne 14. 6. 2018 (*čl. 638-645 spisu*) a spisem vedeným u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 C 71/2019, z něhož zjistil, že se jedná o Okresním soudem v Liberci vyloučenou část řízení vedeného pod sp. zn. 15 C 247/2018. Z předmětného řízení byla vyloučena řízení (s ohledem na výlučnou místní příslušnost soudu) i Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou, Okresnímu soudu v Chebu, Okresnímu soudu v Semilech, Okresnímu soudu pro Prahu – západ, Okresnímu soudu v Berouně a Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (*viz usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. 15 C 247/2018-243 ze dne 29. 1. 2019*). Jelikož v žalobních tvrzeních je zjevný rozpor mezi restitučním nárokem žalobkyně a požadovanou náhradou, když si žalobkyně nárokuje pozemky o mnohonásobně větší výměře a jejich celkovou hodnotu oceňuje částkou mnohonásobně vyšší než odpovídá jejímu restitučnímu nároku, Okresní soud v Liberci zamítl návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření, kterým by žalované zakázal dispozici v usnesení specifikovanými pozemky (*viz usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. 15 C 247/2018-239 ze dne 28. 1. 2019*). Z důvodu, že předběžným opatřením sp. zn. 15 C 48/2019 ze dne 5. 3. 2019 Okresní soud v Jablonci nad Nisou zakázal žalované dispozici s pozemky v usnesení vyjmenovanými, přičemž tyto pozemky mají hodnotu téměř odpovídající původnímu ohodnocení restitučnímu nároku a v případě, že by Okresní soud v Jablonci nad Nisou nedospěl k závěru, že je namíste restituční nárok žalobkyně přecenit, byl by její nárok v daném řízení vyčerpán, zdejší soud řízení vedené pod sp. zn. 8 C 71/2019 přerušil do pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 15 C 48/2019 (*viz usnesení zdejšího soudu č. j. 8 C 71/2019-261 ze dne 18. 6. 2019*). Ke dni vyhlášení rozsudku bylo toto řízení stále přerušeno (*viz výpis řízení z databáze Infosoud, čl. 1090 spisu*).
183. S ohledem na stav řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 C 71/2019 (řízení bylo ke dni vyhlášení rozhodnutí ve věci stále přerušeno), tj. řízení, v němž je navrhováno vydání tohoto pozemku a důvod přerušení tohoto řízení ve spojení s usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. 15 C 247/2018-239 ze dne 28. 1. 2019 (*viz bod 182 rozsudku*) soud neshledal překážku, která by bránila vydání tohoto pozemku. Soud si je vědom skutečnosti, že jiná oprávněná osoba podala žalobu na vydání tohoto pozemku dříve než žalobkyně, ale ve prospěch žalobkyně svědčí výrazně vyšší rozsah nevypořádaného restitučního nároku a vysoká pravděpodobnost, že jiné oprávněné osobě, která svůj nárok uplatnila dříve, nebude tento pozemek vydán.
184. Soud zamítl návrh žalované na doplnění dokazování spisem vedeným u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 15 C 247/2018, když měl za to, že stav předmětného řízení nemá vliv na toto řízení. Pro úplnost soud uvádí, že řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 C 71/2019 bylo přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 15 C 48/2019, tj. jiného řízení.
185. Soud nezjistil, žádné informace z informace o řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 C 247/2018 (*čl. 828 spisu*), jelikož se jednalo o řízení, které nemělo s tímto řízením nic společného. Žalobkyně při návrhu tohoto důkazu zaměnila soud, u něhož řízení vedené pod sp. zn. 15 C 247/2018 probíhá. Rovněž soud nezjistil žádné pro rozhodnutí významné skutečnosti z informace o řízení vedeném u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 15 C 48/2019 (*čl. 941 spisu*), jelikož si (s ohledem na délku řízení) zjistil aktuální stav tohoto řízení ke dni vyhlášení rozsudku (*bod č. 182 rozsudku*).

186. V případě pozemku parc. č. 527/38, o výměře 2 476 m², katastrální území Žerčice, obec Žerčice, druh pozemku orná půda, vycházel soud z jeho nesporné hodnoty ve výši 12 627,60 Kč (*čl. 1015 spisu*).
187. Žalovaná poukazovala na překážku vydání tohoto pozemku, jelikož je zastavěn zařízením k přečerpávání pitné vody a navazujícím vodovodním řadem. Oproti tomu žalobkyně uváděla, že technická infrastruktura není překážkou převodu a k dotčené části pozemku je zřízeno věcné břemeno.
188. Z výpisu z katastru nemovitostí (*bod č. 20 rozsudku, rovněž čl. 832 spisu*) vyplývá, že žalovaná je vlastníkem pozemku parc. č. 527/38, katastrální území Žerčice. Předmětný pozemek je svým charakterem ornou půdou.
189. Soud k tomuto pozemku provedl důkaz znaleckým posudkem Ing. Tomíčka č. 11211-36-2021 ze dne 19. 2. 2021 (*čl. 669-676 spisu*), z něhož má za prokázané, že se na tomto pozemku nachází zařízení vodovodů a kanalizací a.s. Mladá Boleslav (přečerpávání pitné vody), přičemž na toto zařízení je sjednáno věcné břemeno, a dále skutečnost, že přes pozemek vede vodovodní řad. Ačkoli žalovaná navrhovala tento důkaz i ke zjištění ceny tohoto pozemku (12 627,60 Kč), soud vycházel z ceny pozemku, kterou účastníci učinili nespornou (rovněž 12 627,60 Kč).
190. V usnesení ze dne 11. 2. 2019, sp. zn. 28 Cdo 4325/2018 Nejvyšší soud České republiky konstatoval, že *závěru o vhodnosti pozemku požadovaného oprávněnou osobou podle zákona č. 229/1991 Sb. jako pozemku náhradního nepřekáží bez dalšího skutečnost, že je na pozemku zřízena technická infrastruktura – vodovod a elektrické vedení.*
191. Soud tento pozemek žalobkyni vydal, když dle ustálené judikatury (*viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2019, sp. zn. 28 Cdo 4325/2018*) není veřejná infrastruktura, která se na tomto pozemku nachází, překážkou vydání, tj. soud neshledal překážku, která by bránila jeho vydání žalobkyni.
192. Soud zamítl návrh žalované na doplnění dokazování místním šetření tohoto pozemku, jelikož měl tvrzenou skutečnost (*že se na pozemku nachází zařízení vodovodů a kanalizací a.s. Mladá Boleslav (přečerpávání pitné vody), přičemž na toto zařízení je sjednáno věcné břemeno, a že přes pozemek vede vodovodní řad*) za prokázanou ze znaleckého posudku Ing. Tomíčka č. 11211-36-2021 ze dne 19. 2. 2021.
193. Soud nezjistil žádné pro věc významné skutečnosti z ortofotomapy předmětného pozemku (*čl. 677, 831 spisu*).
194. Jak bylo konstatováno shora, došel soud k závěru, že výše restitučního nároku žalobkyně, za který jí měly být vydány náhradní pozemky je správně ve výši 19 193 480 Kč na místo výše 567 710,30 Kč evidované žalovanou. Výše uvedenými pravomocnými rozhodnutími soudů (*bod č. 7, 8 rozsudku*) byly již žalobkyni v souvislosti s uplatněným nárokem vydány pozemky v celkové hodnotě 5 571 926,40 Kč (dle žalobkyně), resp. v hodnotě 6 022 831,80 Kč (dle žalované). Hodnota pozemků, jež žalobkyně k okamžiku rozhodnutí v této věci žádá podle nesporných tvrzení účastníků a znaleckého posudku Ing. Svobody č. 3023 – 25/2021 ze dne 29. 6. 2021 činí 5 124 046,60 Kč (*viz body č. 94 až 146 rozsudku*). Součet uvedených částek se tak zdaleka nepřibližuje zbývajícím výši restitučního nároku.
195. Soud tedy dospěl k závěru o oprávněnosti žaloby na nahrazení vůle žalované s bezúplatným převodem náhradních pozemků, neboť žalovaná evidují v nesprávné výši restituční nárok žalobkyně a dlouhodobě jej odmítá přecenit. Zároveň dospěl soud k závěru, že vydání pozemků, které žalobkyně žádala v tomto řízení, nebrání žádná zákonná překážka.

196. Pro úplnost soud uvádí, že zamítl důkaz listinami založenými na č. l. 445 – 449 spisu, když žádný z účastníků na jejich provedení netrval (ani jeden z účastníků si nebyl vědom, že by je založil do spisu). Dále soud zamítl důkaz ortofotomapou na č. l. 646 spisu, když žalovaná v návaznosti na dotaz soudu, které skutečnosti má tento důkaz prokazovat, uvedla, že na provádění důkazu netrvá (čl. 1011 spisu).

K výši náhrady nákladů řízení a ke lhůtě k plnění

197. Dle ust. § 142 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.

198. Jelikož měla žalobkyně ve věci neúspěch pouze v nepatrné části (částečné zastavení při jednání dne 25. 5. 2021, částečné zastavení ve výroku III. tohoto rozsudku), soud jí v souladu s ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. přiznal právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva v plné výši 464 267 Kč. Tarifní hodnotou je cena vydaných pozemků, která činí 5 124 046,60 Kč. Žalobkyni byla přiznána náhrada účelně vynaložených nákladů, a to

- odměna advokáta dle § 7 bod 6, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 28 820 Kč za jeden úkon právní služby, tj. za 13 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, písemné podání ze dne 24. 3. 2021, účast na jednání dne 6. 4. 2021 – 3 úkony /9:00-13:26/, písemné podání ze dne 30. 4. 2021, účast na jednání dne 25. 5. 2021 – 2 úkony /9:00-12:35/, účast na jednání dne 5. 10. 2021, účast na jednání dne 25. 11. 2021, závěrečný návrh, účast na jednání dne 14. 12. 2021) 374 660 Kč,
- paušální úhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby, tj. za 13 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, písemné podání ze dne 24. 3. 2021, účast na jednání dne 6. 4. 2021 – 3 úkony /9:00-13:26/, písemné podání ze dne 30. 4. 2021, účast na jednání dne 25. 5. 2021 – 2 úkony /9:00-12:35/, účast na jednání dne 5. 10. 2021, účast na jednání dne 25. 11. 2021, závěrečný návrh, účast na jednání dne 14. 12. 2021) 3 900 Kč,
- náhrada za ztrátu času dle § 14 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 100 Kč za každou započatou půlhodinu, tj. 1 500 Kč (5 jednání – 6. 4. 2021, 25. 5. 2021, 5. 10. 2021, 25. 11. 2021, 14. 12. 2021; á 300 Kč),
- náhrada cestovních výdajů dle § 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3 632 Kč. Náhrada jízdních výdajů byla vypočtena za použití osobního automobilu Volvo XC40 SPZ 7AL9356 při celkovém ujetí 5 (jednání dne 6. 4. 2021, 25. 5. 2021, 5. 10. 2021, 25. 11. 2021, 14. 12. 2021; á 300 Kč) x 116 km na trase Praha – Mladá Boleslav a zpět, průměrné spotřebě paliva 6,7 l (uvedeno zástupcem žalobkyně)/100 km, vyhláškové ceně paliva 27,80 Kč za jeden litr (§ 1 písm. b a § 4 písm. a) vyhlášky č. 589/2020 Sb.) a sazbě základní náhrady 4,40 Kč/1 km,
- DPH ve výši 21 % z částky 383 692 Kč (součet odměny advokáta, paušální úhrady hotových výdajů, náhrady za ztrátu času a náhrady cestovních výdajů), tj. 80 575 Kč.

199. Náhradu přiznaných nákladů řízení je žalovaná povinna dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. zaplatit k rukám zástupce žalobkyně.

200. Lhůtu k plnění rozsudkem uložených povinností stanovil soud žalované dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. v délce tří dnů od právní moci rozsudku; důvody pro stanovení delší lhůty nebo pro rozložení plnění do splátek soud neshledal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Mladé Boleslavi.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího splnění po právní moci rozhodnutí domáhat exekucí návrhem.

Mladá Boleslav 21. prosince 2021

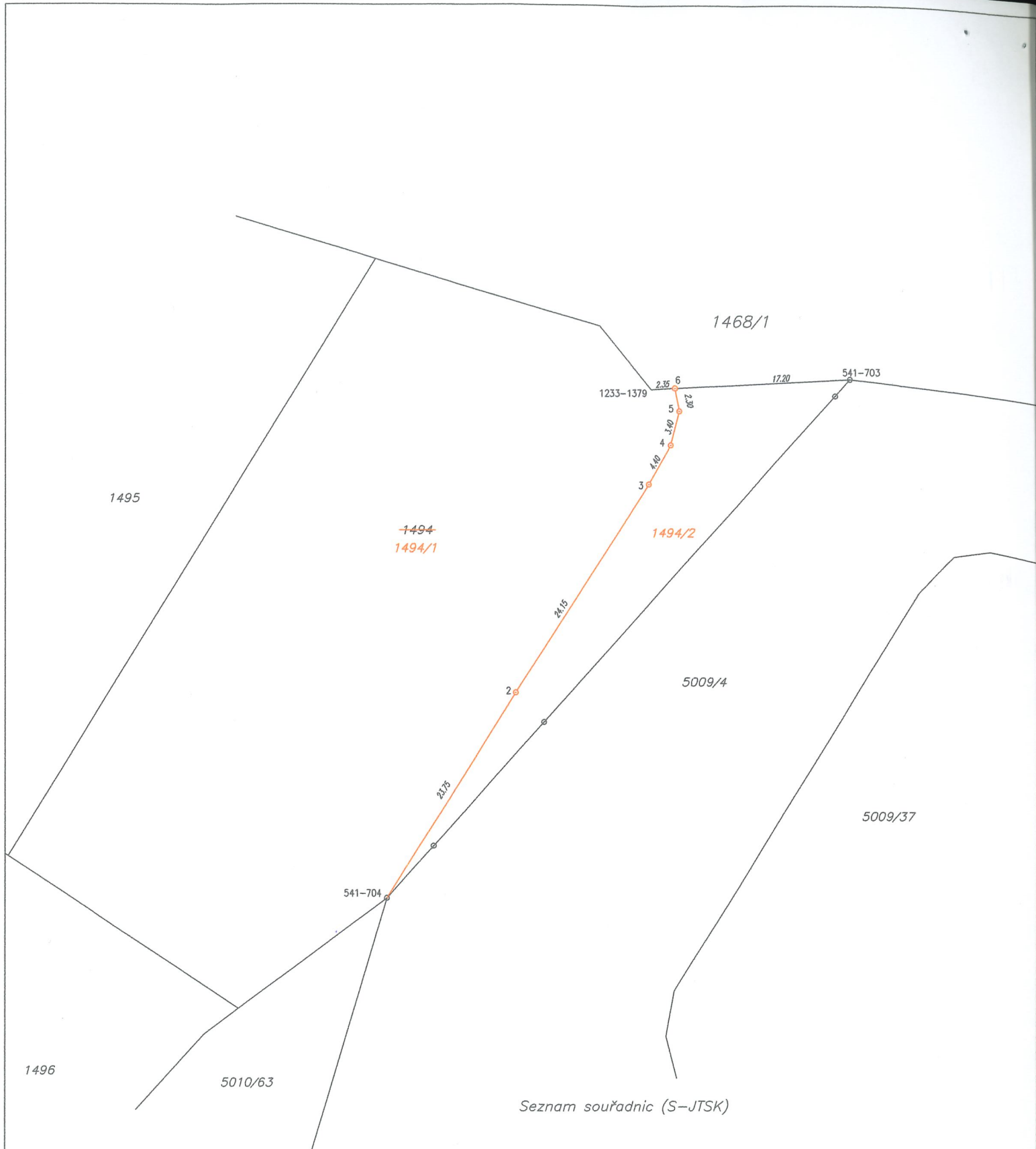
JUDr. Lucia Jelínková v. r.
samosoudkyně

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ														
Dosavadní stav				Nový stav										
Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku	Typ stavby	Způsob určení výměr	Porovnání se stavem evidence právních vztahů				
	ha	m ²	Způsob využití		ha	m ²	Způsob využití	Způsob využití		Díl přechází z pozemku označeného v	Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu		Označení dílu
									katastru nemovitostí	dřívější poz. evidenci		ha	m ²	
1494	27	59	orná půda	1494/1	24	17	orná půda		2	1494		10002	24	17
				1494/2	3	42	ostat. pl. ostat. komunikace		2	1494		10002	3	42
	27	59			27	59								

Výkaz údajů o bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ) k parcelám nového stavu											
Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely	Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely
katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m ²		katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m ²	
1494/1		21700	24	17							

GEOMETRICKÝ PLÁN pro	Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:	Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:
	Jméno, příjmení: Ing. Jaromír Sachomský	Jméno, příjmení: Ing. Jaromír Sachomský
Rozdělení pozemku	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 9/1995	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 9/1995
	Dne: 10.9.2021 Číslo: 366/2021	Dne: 21. 09. 2021 Číslo: 609/2021
	Náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.	Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.
Vyhovitel: Zdeňka Bičišťová Koněvova 82, Ml. Boleslav 293 01 IČO: 76614531 Tel.: 603 818 706 Číslo plánu: 1516-76/2021 Okres: Mladá Boleslav Obec: Benátky nad Jizerou Kat. území: Staré Benátky Mapový list: Brandýs n.L.-3-3/14 Dosavadním vlastníkům pozemků byla poskytnuta možnost seznámit se v terénu s průběhem navrhovaných nových hranic, které byly označeny předepsaným způsobem: pl.znaky	Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel. KÚ pro Středočeský kraj KP Mladá Boleslav Vladimíra Rýdlová PGP-1735/2021-207 2021.09.21 07:50:31 CEST	Ověření stejnopisu geometrického plánu v listinné podobě.

Seznam souřadnic (S-JTSK)

Číslo bodu	Souřadnice pro zápis do KN		kód kv.	Poznámka
	Y	X		
541-704	708997.32	1026797.41	3	pl.znak
541-703	708951.92	1026746.78	3	nástřík
1233-1379	708971.42	1026747.74	3	kolík
2	708984.66	1026777.32	3	pl.znak
3	708971.64	1026757.01	3	pl.znak
4	708969.48	1026753.18	3	pl.znak
5	708968.64	1026749.87	3	pl.znak
6	708969.06	1026747.62	3	pl.znak

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Dosavadní stav			Nový stav												
Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Typ stavby Způsob využití	Způsob určení výměr	Porovnání se stavem evidence právních vztahů					
	ha	m ²			ha	m ²				Díl přechází z pozemku označeného v katastru nemovitostí	dřívější poz. evidenci	Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu		Označení dílu
271	1	90 83	orná půda	271/4	1	82 33	orná půda		0	271		10002	1	82 33	
				271/5		2 09	orná půda		0	271		10002		2 09	
				271/6		6 41	orná půda		0	271		10002		6 41	
	1	90 83			1	90 83									

Výkaz údajů o bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ) k parcelám nového stavu

Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely	Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely
katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m ²		katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m ²	
271/4		55201	1	82 33							
271/5		55201		2 09							
271/6		55201		6 41							

GEOMETRICKÝ
PLÁN pro

rozdělení pozemku

Projektovatel: Zdeňka Bičíšřřová
Mladá Boleslav 82, Ml. Boleslav 293 01
Tel.: 76614531
Fax: 603 818 706

Číslo plánu: 346-76/2021

Místo: Mladá Boleslav

Adresa: Dolní Bousov

Území: Bechov

Číslo pový list: Sobotka-6-5/24,42

Provozovatelům pozemků byla poskytnuta možnost
přijít se v terénu s průběhem navrhovaných nových
území, které byly označeny předepsaným způsobem:

Číslo, nástřik na betonu

Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:

Jméno, příjmení: Ing. Jaromír Sachomský

Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 9/1995

Dne: 11.10.2021 Číslo: 365/2021

Náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.

Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel.

KÚ pro Středočeský kraj
KP Mladá Boleslav
Vladimíra Rýdlová
PGP-1955/2021-207
2021.10.25 11:26:18 CEST

Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:

Jméno, příjmení: Ing. Jaromír Sachomský

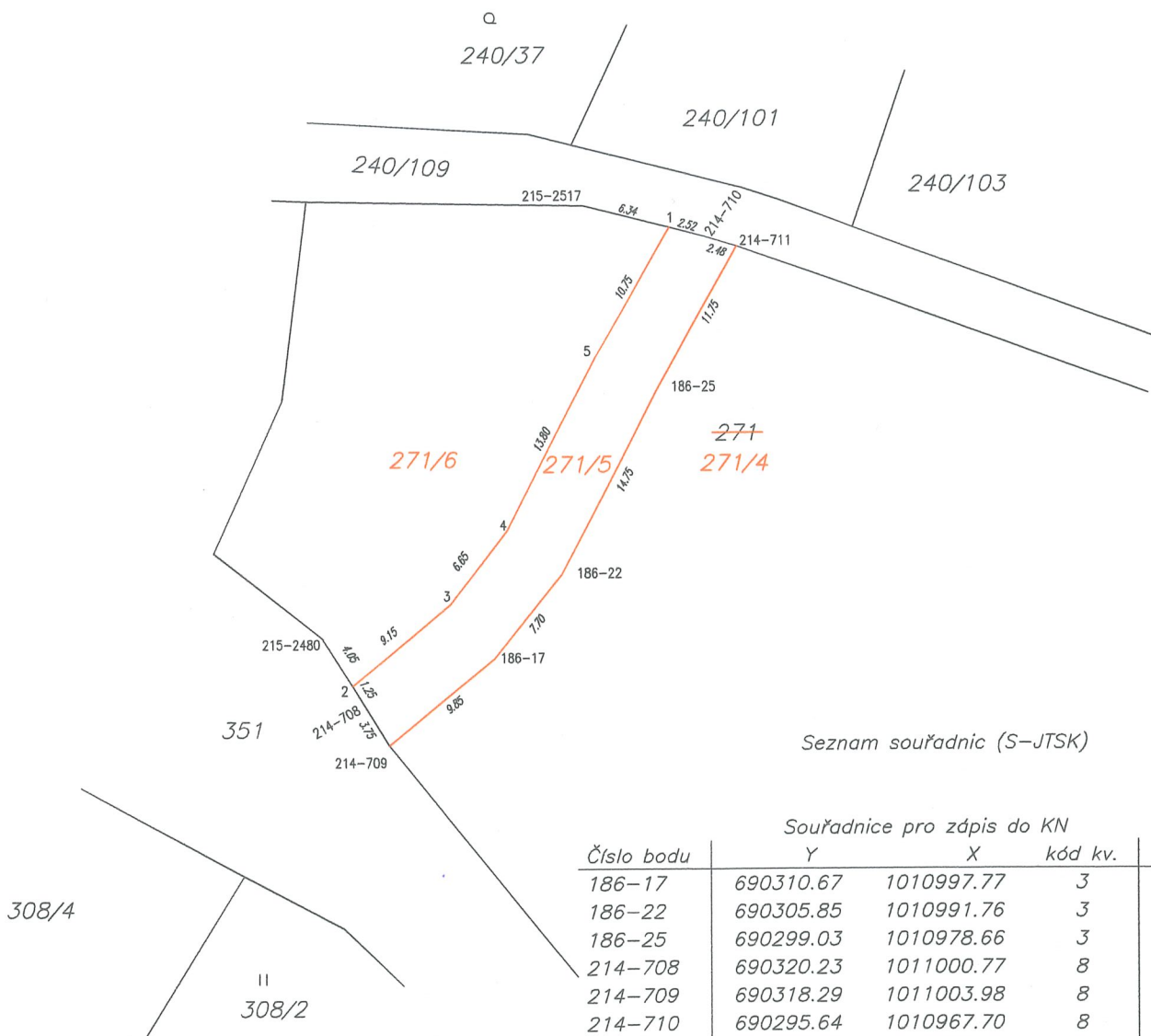
Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 9/1995

Dne: 26. 10. 2021 Číslo: 689/2021

Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.

Ověření stejnopisu geometrického plánu v listinné podobě.

Seznam souřadnic (S-JTSK)

Číslo bodu	Souřadnice pro zápis do KN			Poznámka
	Y	X	kód kv.	
186-17	690310.67	1010997.77	3	
186-22	690305.85	1010991.76	3	
186-25	690299.03	1010978.66	3	
214-708	690320.23	1011000.77	8	nástřik na bet.
214-709	690318.29	1011003.98	8	hřebík
214-710	690295.64	1010967.70	8	
214-711	690293.27	1010968.42	8	
215-2480	690323.05	1010996.29	8	
215-2517	690304.23	1010965.50	8	
1	690298.08	1010967.07	8	
2	690320.90	1010999.71	8	
3	690313.83	1010993.89	3	
4	690309.75	1010988.63	3	
5	690303.46	1010976.35	3	

pozn.: z důvodu zeměděl. činnosti je stabilizace kolíky